

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહં જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યા ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૬૮ મું]

[અંક ૫ મા

દેગણ

ખ. સ. ૧૯૫૨

૨૫ મી ફેબ્રુઆરી

વીર સં. ૨૪૭૮

વિ. સં. ૨૦૦૮

પ્રગટકર્તા—

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા

ભાવનગર

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

બહારગામ માટે બાર અંક ને પોસ્ટેજ સાથે વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૪-૦

પુસ્તક ૬૮ મું
અંક ૫ માં

ફાગણ

વીર સં. ૨૪૭૮
વિ. સં. ૨૦૦૮

અનુક્રમણિકા

૧. મરુદેવી-મોહવિલસિત ... (શ્રી આલયંદ હીરાચંદ " સાહિત્યચંદ્ર ") ૮૩
૨. અયોગવ્યવચ્છેદદ્વાત્રિશિકા : પદ્યાનુવાદ-સમાવર્ત્ત
(પં. શ્રી ધુરન્ધરવિજયજી ગણિ) ૮૬
૩. માછીનો નિયમ ! ... (શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસી) ૮૯
૪. મહોપાધ્યાય ધર્મસાગરજી ગણિની જીવનરેખા : : ૩
(શ્રી હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા M. A.) ૯૪
૫. પ્રભુસેવાની પ્રથમ-ભૂમિકા ... (ડૉ. ભગવાનદાસ મનઃસુખભાઈ મહેતા) ૯૭
૬. યોગિરાજ આનંદધનજી ... (શ્રી રાજપાલ મગનલાલ વહોરા) ૧૦૦
૭. વણિકની ચોરાશી જાતિઓ ... (સંપા. ભોજક મોહનલાલ ગિરધર) ૧૦૨
૮. પ્રતિક્રમણપ્રબોધ તથા કર્મયોગ : : એક અવલોકન
(શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશી) ૧૦૩
૯. પુસ્તકોની પહોંચ ... ૧૦૬

-: સભા સમાચાર :-

આ સભાના પ્રમુખ શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશી પંચોતેર વર્ષ પૂરાં કરી છોંતેરમા વર્ષમાં માહુ વદિ ૧૩ શનિવારના રોજ પ્રવેશ કરતા હોઈ તેમને શુભેચ્છા દર્શાવવા એક મેળાવડો શ્રી દાદાસાહેબ જૈન બોર્ડીંગમાં યોજવામાં આવ્યો હતો જ્યારે તેમની સમાજ પ્રત્યેની સેવાનો ઉદ્દેશ કરવામાં આવ્યો હતો અને સમાજને ઉપયોગી તંદુરસ્ત જીવન ગુજારે એવી શુભેચ્છા દર્શાવવામાં આવી હતી.

ખેટકારક અવસાન

આપણી સભાના કારકુન છબીલદાસ દુર્લભદાસ ગત મહા શુદ્ધ ૧૦ ને મંગળવારના રોજ બત્રીશ વર્ષની વયે ટૂંક ખીમારીમાં અચાનક હાર્ટ-ફેઇલના હુમલાથી સ્વર્ગવાસી થયેલ છે. અમો સ્વર્ગસ્થના આત્મા ની શાન્તિ ઇચ્છીએ છીએ

પુસ્તક ૧૮ યુ.
અંક ૫ મે

: ફાગણ :

વીર સં. ૨૪૭૮
વિ. સં. ૨૦૦૮

મરુદેવી-મોહવિલસિત ।

(કવિ-સાહિત્યચન્દ્ર બાલચંદ હિરાચંદ, માહેગાંવ)

બોલો કોઈ બતલાવોજી કષમ કહાં હૈ મેરા જીવન ?

જંગલ મેં વહ ફિરતા હોગા

ભૂખતૃષ્ણા સે પીડિત હોગા

અન્ન વસ્ત્ર જલ ઉસે કહાં સે કીન ચિલાયે સુંદર ભોજન ?

બોલો કોઈ બતલાવોજી કષમ કહાં હૈ મેરા જીવન ? ॥ ૧ ॥

ગમીં સરદી પીડા હોંગી

નિદ્રા કૈસે કહાં મિલેંગી ?

મૈં હું માતા દુખિની ઉસકી દુઃખોં કી મૈં હો ગઈ ભાજન

બોલો કોઈ બતલાવોજી કષમ કહાં હૈ મેરા જીવન ? ॥ ૨ ॥

વસ્ત્ર ઉસે કોઈ મિલે કહાં સે ?

સોના ઉસકો નિત્ય ધરા સે

કદો કોઈ સંદેશ કષમ કા મેરા બનકર વંધુ સાજન

બોલો કોઈ બતલાવોજી કષમ કહાં હૈ મેરા જીવન ? ॥ ૩ ॥

पूछूं मैं सब नदी गिरि से
 वृक्ष-जालियों से सब तरु से
 हँसते जाते नहीं बतलाते पागलपन कहते हैं सब जन
 बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ ४ ॥
 पुष्परूप से हँसती बेली
 शाखा करसे करती केली
 रोते रोते सूखे आँखु माता नहीं मुज को कोई भोजन
 बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ ५ ॥
 दिनकर ! कह दो कहां ऋषभ है ?
 पृथ्वी कण कण तुम्हें ज्ञात है
 किरण फैंक तुम चले मार्ग से नहीं बोलोंगे क्या तुम राजन् !
 बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ ६ ॥
 निशादीप ! तू शीतल करसे
 शांति ऋषभकुं करे दूरसे
 जरूर तुझको ज्ञात हि होगा मेरा शिशु जो है चंद्रानन
 बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ ७ ॥
 अगनित हो तुम तारे नभमें
 चमक रहे हो हँसते मनमें
 बतलाओ तुममें से कोई बालक मेरा नरपंचानन
 बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ ८ ॥
 मरुदेवी है शोकविह्वला
 पुत्रविरह से दुःख संकुला
 रोते रोते नयन पटल ही आय गये नेत्रों के गंजन
 बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ ९ ॥
 भरत तनुज श्री ऋषभदेव के
 वंदन आये माताजी के
 पूछे माता भरत पौत्र से पता कोई पाया क्या साजन ?
 बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ १० ॥
 भरत कहे क्या सुत से मिलना ?
 वैभव उनका स्वयं निरखना ?
 आओ दर्शन करने उनका इंद्र स्वयं करते हैं वंदन
 बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ ११ ॥
 गज अंबारी करी सवारी
 नानीजी पड़ भक्ति धारी

मरुदेवीजी बैठे गज पर निज सुतके दिलसे करे दर्शन
बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ १२ ॥

समवसरण के निकट सामने
हुंहुंभि नाद सुने माताने
देवी देवन के कोलाहल कर्णविवर के करते रंजन
बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ १३ ॥

माता पूछे भरत पौत्र से
किस का वैभव सुना कर्ण से
पिता ऋषभ जिनराज बिराजे तीन भुवन के पूजित राजन
बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ १४ ॥

रोते रोते दिन कई बीते
दुखिनी भई मैं जीवन खोते
मेरा कोई स्मरण न उसको नवल जगत का ऐसा गुंजन
बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ १५ ॥

देखू मैं नयनों से वैभव
अंध भई मैं कैसे संभव ?
सब देवन का देव ऋषभ मम साधु-हृदय का मंत्र हि गुंजन
बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ १६ ॥

आनंदाश्रू चले वेग से
पटल गले सब दिव्य नयन से
दर्शन साक्षात् परब्रह्म का आत्मविकासक जिन नयनांजन
बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ १७ ॥

कौन ऋषभ मरुमात कौन है ?
भास भ्रमात्मक जगत भ्रांति है
निज निज कर्म विवश जीवन सब कर्मधर्म का जग है भाजन
बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ १८ ॥

कर्म गले मरुमाताजी के
प्रगट उजाला दिव्य आत्म से
लोकालोकप्रकाशक केवलज्ञान भया भास्करसम अनुपम
बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ १९ ॥

शीघ्र गति दिव्यांबर गाजे
मुक्तिपुरी मरुदेवी बिराजे
मरुदेवी मन विलसित गाते 'वालेन्दु' आत्मा का रंजन
बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ २० ॥

કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રીહેમચન્દ્રાચાર્યનિર્મિતા—
અયોગવ્યવચ્છેદદ્વાત્રિંશિકા ।
 [પદાનુવાદ-સભાવાર્થ]

અનુવાદક—પં.ન્યાસશ્રી હુરન્ધરવિજયભટ્ટ ગણિ

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૫૬ થી શરૂ)

દેહાદ્યયોગેન સદાશિવત્વં, શરીરયોગાદુપદેશકમ્ ।
 પરસ્પરસ્પર્ધિ કથં ઘટેત, પરોપકલ્પેભ્યધિદૈવતેષુ ॥ ૧૭ ॥

દેહાદિ હોય નહિં તોજ અનાંત શર્મ,
 જિહ્વાદિ દેહથી ઘટે ઉપદેશ કર્મ;
 એવો પરસ્પર વિરોધ જિહ્વાં વસે છે,
 એ કેમ સંગત બને પરદેવમાં બે ॥ ૧૭ ॥

સદાશિવપણું શરીર વગેરે ન હોય તો ઘટે અને ઉપદેશનું કાર્ય શરીર હોય તો બને. આમ અરસપરસ વિરોધી વાત અન્યોએ માનેલા દેવોમાં કેમ સંગતે ? ૧૭.

પ્રાગેવ દેવાંતરસંધિતાનિ, રાગાદિરૂપાણ્યવમાન્તરાણિ ।
 ન મોહજન્યાં કરુણામપીશ ! સમાધિમાઘ્યસ્થયયુગાભિતોઽસિ ॥ ૧૮ ॥

રહેલા જ અન્ય સુરમાં જઈને વસેલા,
 રાગાદિ વડે મનનાં બહુ દોષ તેમાં;
 અજ્ઞાનજન્ય કષ્ટણ પણુ તેં ન કીધી,
 માધ્યસ્થ્યને સતત શુદ્ધ સમાધિ સાધી ॥ ૧૮ ॥

પ્રથમથી જ અન્ય દેવોને આશ્રય કરીને રહેલા વાંકા હૃદયના રાગ વગેરેમાં હે સ્વામિન! સમાધિ અને માધ્યસ્થ્યવાળા આપે મોહજન્ય દયા પણુ ન કરી. ૧૮.

જગન્તિ મિન્દન્તુ સૃજન્તુ વા પુન-ર્યથા તથા વા પતયઃ પ્રવાદિનામ્ ।
 ત્વદેકનિષ્ઠે મગવન્ ! મવશ્ય-ક્ષમોપદેશે તુ પરં તપસ્વિનઃ ॥ ૧૯ ॥

સૃષ્ટિ અને પ્રલય તત્પર અન્યવાદી,
 છો જેમ તેમ કરતાં જગને પ્રમાદી;
 તારા વિષે જ ભગવન્ ! ભવનાશકારી,
 છે દેશના પરની ત્યાં મતિ છે બિચારી ॥ ૧૯ ॥

➡ (૮૬) ➡

અંક ૫ મો]

અયોગવ્યવચ્છેદકાત્રિશિકા-સાનુવાદ

૮૭

પરવાદીઓના સ્વામીઓ કહે તેમ જગતને બેઠો કે સર્જો પણ હે ભગવન !
સંસારનો નાશ કરવાને સમર્થ ઉપદેશ આપમાં જ એકનિષ્ઠ છે. એટલે એ તો ખીચારા છે. ૧૯.

વપુશ્ચ પર્યક્કશયં શ્લથં ચ, દશૌ ચ નાસા નિયતે સ્થિરે ચ ।

ન શિથિતેયં પરતીર્થનાથૈ-ર્જિનેન્દ્ર ! મુદ્રાઽપિ તવાન્યદાસ્તામ્ ॥ ૨૦ ॥

પર્યંક આસન કરી સ્થિતતા ધરીને,
રાખ્યું શરીર નયનો સ્થિર નાસિકાએ;
સ્વામિન ! ન એવું મળ્યું શિક્ષણ એસવાનું,
ત્યાં અન્ય દેવતાણું અન્ય શું પૂછવાનું ? ॥ ૨૦ ॥

શરીર પર્યંક આસનવાળું અને શિથિલ (અક્ક નહિ) નયનો નાસિકાએ નિયત
અને સ્થિર-આવી મુદ્રા પણ જ્યાં પરતીર્થના સ્વામીઓ શિક્ષ્યા નથી ત્યાં હે જિનવર !
ખીળું તો દૂર જ રહેા. ૨૦.

યદીય સમ્યક્ત્વબલાત્ પ્રતીમો, મવાદશાનાં પરમસ્વભાવમ્ ।

કુવાસનાપાશવિનાશનાય, નમોઽસ્તુ તસ્મૈ તવ શાસનાય ॥ ૨૧ ॥

શ્રદ્ધાખળે સુદૃઢ જાસ જણાય નાથ !
ઉત્કૃષ્ટ આપ સમ ના પરમાત્મભાવ,
કુવોસના વિષમ-પાશ વિનાશકારો,
હો વંદના જિનપ-શાસનને અમારો ॥ ૨૧ ॥

જેના સમ્યક્ત્વખળથી આપ સરખાના પરમ સ્વભાવને જણીએ છીએ, તે કૃષ્ટ
વાસનાના પાસલાને તોડનાર આપના શાસનને નમસ્કાર હો. ૨૧.

અપક્ષપાતેન પરીક્ષમાણા, દ્વયં દ્વયસ્યાપ્રતિમં પ્રતીમઃ ।

યથાસ્થિતાર્થપ્રથનં તવૈત-દસ્થાનનિર્બન્ધરસં પરેષામ્ ॥ ૨૨ ॥

દુપક્ષપાત ત્યજીને કરીએ વિચાર,
તોએ અનન્ય વિલસે જગ એ પદાર્થ;
જે જેવું હોય પ્રભુ ! આપ જ તેવું રે'તા,
દુર્માર્ગમાં ધરી દુરામહ અન્ય રે'તા ॥ ૨૨ ॥

પક્ષપાત વગર પરીક્ષા કરીએ છીએ તો પણ એ વસ્તુ એ જનની અદ્વિતીય જણાઈ
આવે છે, યથાસ્થિત પદાર્થનો ઉપદેશ આપમાં અને અસ્થાને આમહાવ પરમા. ૨૨.

અનાઘવિદ્યોપનિષન્નિષણ્ણે, વિગૃહ્ણલૈચાપલમાચરદ્વિઃ ।

અમુહલક્ષ્યોઽપિ પરાક્રિયે યત્, ત્વત્કિઙ્કરઃ કિં કરવાણિ દેવ ! ॥ ૨૩ ॥

માયારૂપી ઉપનિષદ પર બેસી ઊંઘા,
ઉન્મૃંખલો અપળતા કરતા બહુધા;
સદૃશ્ય યુક્ત પણ હારી જતો હતું તથી,
હે નાથ ! દાસ તુમ હતું કરું શું હવેથી ? ॥ ૨૩ ॥

અમૃદશ્ય એવો હતું આપનો સેવક આ અનાદિ-અવિદ્યારૂપ ઉપનિષદ પર બેઠેલા
અપળતા કરતા ઉન્મૃંખલોવડે પરામવ પામું છું તો હે નાથ ! કહો હું શું કરું ? ૨૩.

વિમુક્તવૈરવ્યસનાનુબન્ધાઃ, શ્રવન્તિ યાં શાશ્વતવૈરિયોઽપિ ।

પરૈરગમ્યાં તવ યોગીનાથ ! તાં દેશનાભૂમિમુષ્ણાશ્રયેઽહમ્ ॥ ૨૪ ॥

આજન્મ વૈરી મૃગ-સિંહ સમાન પ્રાણી,
સાથે વસે વસરી વૈર-વિરોધ જ્યાંહી;
મિથ્યામતિ કદી ન પામી શકે ય જેને,
તે દેશના-વસતિને પ્રણમું હતું પ્રેમે ॥ ૨૪ ॥

જે સમવસરણનો આજન્મ વૈરીઓ પણ વૈરવિરોધતા રસ હોડીને આશ્રય કરે છે તે
આપના સમવસરણને હે યોગિનાથ ! હું અનુસરું છું કે જેને બીજાઓ પામી શકતા નથી. ૨૪.
(ચાલુ)

રાસ-સાહિત્યમાં અનોખી ભાત પાડતો અપૂર્વ ગ્રંથ
પદ્માલિપ્ત, સુભાષિતો તેમજ દથ પરિશિષ્ટોથી શોભતો ગ્રંથ
વિષય-વિકાસની વિષમતા સમન્વવતું “ કામગજેન્દ્ર ”નું કથાનક

શ્રી સીમંધર શોભાતરંગ (સચિત્ર)

卐 ગુજરાતી અનુવાદ, તેમજ ટીકા ટિપ્પણીઓથી અલંકૃત
卐 અલંકારો, અતિશયોક્તિઓ, ઉત્પ્રેક્ષા અને રૂપકોથી ભરચક
卐 પ્રાચીન ભાષા-સાહિત્યની દૃષ્ટિએ અભ્યસનીય
卐 જાણીતા વિદ્વાન અને સંશોધક પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ
કાપડિયાના વિસ્તૃત પરિચયથી યુક્ત

*** આવો અપૂર્વ ગ્રંથ આજેજ વસાવી દયો ***

પ્રકાશક—શ્રી જૈન શ્વે. સંઘની પેઢી-પીપલી બજાર, ઇન્દોર

પ્રાપ્તિસ્થાન—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

કાઉન સોળપેજી ૩૨૦ પૃષ્ઠ, રંગીન ચિત્રો, પાકું સુંદર બાઈડીંગ છતાં.....

મૂલ્ય માત્ર રૂપિયા બે

માછીનો નિયમ !

લેખક:—શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસી

નિયમ કે નિશ્ચય ?—

શું તમદાર ! આજે સવારે ક્યાં અપશકનીયાળનું મ્હોં જોવાઈ ગયું કે અપોરા થયા છતાં જળ કોણે જળે કેમ રિસાઈ બેઠી છે ! રોજ ઢગલામંધ માછલા ભરી લાવનાર આજે જળે નકામી બની ગઈ છે ? લગભગ મધ્યાહ્ન પછી એકાદ ઘડી વીત્યે તો હું મારા ટોપલા ભરી અગરમાં પહોંચી જતો અને સંજ્યાના ઓળા પથરાય તે પૂર્વે રસોઈની સામગ્રી સહિત ઝુંપડીએ પાછો ફરતો. મારા બાલુડાંઓ મને બેટવા ટાંપીને એમાં જ હોય. નાના મોટા યદ્યે જ માથાને લૂખુંસુંકું ધાન માંડ આપનાર આ ઘંધા આજે તો મને કઠાકા કરાવશે કે શું ? માંડ બે ઘડીમાં તો મારા બે ટોપલા શે ભરાય ? કદાચ વધુ બે ઘડી થોભું તો પણ મને આશ્વા આજે તો દેખાતી નથી !

સ્વભાવની તીખી અને વાત વાતમાં ‘ઝગડો જગવે એવી’ બાયડી મળી છે ! એક દિ’ રોજ ન મળી તો ચલાવી લઈ, સહન કરવાની વાત એની પ્રકૃતિમાં જ નથી. ખાલી હાથે, પગ મૂકતાં જ હરિ, તારા બાર વાગી જવાના ! પડોશના ઝુંપડા મજવી મૂકે તેવો હોકારો બીકવાનો.

હું ભગવન્ ! મારી આજની દશા તો મહાભયંકર ! મને શી ખબર કે સંતનો નિયમ મને આ જાતના મહાસંકટમાં એકાએક ધકેલી દેશે ? એ લીધા પછી અઠવાડીયું તો ખરેખર આનંદમાં વીતી ગયું. મારા આ કષ્ટમય જીવનમાં એ મહાત્માના મીઠા શબ્દોથી કેવી મીઠી શાન્તિ પથરાઈ ગઈ. અહા ! સવારમાં તેમજ રાતની નિદ્રા ટાણે એ મૂર્તિ જળે મને સામે દેખાય છે અને કહે છે કે—હરિ ! નિયમ બલે નાનો ગણાય, કેાછને હસવા જેવો પણ લાગે, છતાં એના પાવનમાં દ્રઢ રહેજે. એનાથી તારું જરૂર કદમાણ થશે. કેવ તો નિરંજન-નિરાકાર હોય છે, પણ તેમના પરની દ્રઢ શ્રદ્ધા જ આત્માને લાભદાયી નિવડે છે.

આજે સવારે ઉઠ્યો ત્યારે હંમેશની માફક એ મહાત્માની રમૂત થઈ હતી, સવારના કાર્યોથી બહાર નીકળ્યો ત્યારે શકનમાં ગાય માતા સામી મળી હતી. પછી કોણ એવું અથડાયું તે તો કંઈ યાદ આવતું નથી છતાં સમયનું વહેણ તો અરખજિતપણે વહ્યું જાય છે. જરૂર કોઈ કૃપણના દિદાર દેખાયેલા તે વિના તે સાવ આવું થાય ખરું ?

ક્યાં હું નવો નિશાળીયો છું કે મને જાળ નાંખતાં આવડતી નથી એવો સવાલ ઉઠે ? સામે દેખાતા કચ્ચનપુરમાં મારી આ ત્રીજી પેઢી ગણાય. બાપિકા આ ઘંધામાં મેં દશકો વીતાવ્યો. શહેરમાં વિપુલ વરતી અને એમાં માંસલક્ષણ કરનારા પણ હોય એટલે મારા

આ વ્યવસાયમાં મહેનત વધારે છતાં જૂખ્યા સવાનો પ્રસંગ જવલ્લે જ આવે. ઓછુંવતું કાવ્ય પ્રમાણે મળી રહે જ.

હે ભગવન ! તો આજે આમ કેમ ? શહેરની ઉજળિયાત વસતીનાં સુંદર મકાનો દેખી કે એમના મનોહર ભોજન જોઈ મેં એની કામના નથી કરી. આંખે ચડે છતાં એ તરફથી નજર ખેંચી લીધી છે. રજમાન છપ્પાં કર્યા વગર મને મળતા મહેનતના રોટલાથી સંતોષ માન્યો છે. રોજનો કચવાટ છતાં સહનશીલતા છોડી નથી. જે કંઈ પ્રાપ્ત થયું તે કુંભડીએ લઈ જઈ, કુટુંબ-પ્રેમણીની ફરજમાં ખામી આવવા દીધી નથી. આ ગરિબની રાવ સાંભળા ! એક તરફથી ગરમી વધતી ચાલી છે. થોડીવારમાં ઓટ થવાની ઘડી બજી રહી છે. હવે તો મહેનતથી હાથ ધાક્યાં છે અને એ નિરર્થક જવાથી અંતરનો જોશ પણ તૂટી મૂયો છે; છતાં હે કુંભીન બેલી ! તારું નામ રરી, આ છેલ્લો દાવ ફેંકું છું. એમાં જે કંઈ મળશે તેનાથી રોજની માફક નહીં તો દામ આવે અને નહીં તો પૂરું પેટ ભરવાની સામગ્રી લેવાય, છતાં બાળકો રીઝશે ને કંકાશ ટળશે એ પણ લાજું છે.

અહા ! ધારણા પ્રમાણે બધું બનતું હોત તો, દુનિયામાં દુઃખો નજરે પણ પડત નહીં, તો પછી 'દુઃખમાં રામ' વાદ એવી કહેવત પ્રવર્તવાનું કારણ પણ ન રહેત. નીતિ-કારોએ લખ્યું છે. 'નસીબ ચાર ડગલા આગળનું આગળ' એમ કહી ઉદાહરણ આપતાં વહે છે કે—'જેના માથે તાલ પડી છે એવો એક આદમી, બપોરના સૂર્યના તીક્ષ્ણ તાપથી બચવા સારુ-માથે છાંયો આવે એ માટે-એક નાળિયેરીના ઝાડ હેઠળ પહોંચ્યો અને જ્યાં વિશ્રાંતિ માટે બેસે છે ત્યાં તો ઉપરથી ધન્યાક દેતું શ્રીફળ પડ્યું અને બિચારા-નું માથું ફૂટ્યું !' અને એ ઉપરથી સાર તારવે છે કે—'જ્યાં જ્યાં ભાગ્યહીનના પગલાં પડે છે ત્યાં આપદાઓ ડોકિયા કરતી સામે આવી ખડા થાય છે.' પૂર્વે જે સંબંધીમારને વિચારમાળાના મણકા મૂકતો જોઈ ગયા તે ઉઠ્યો અને ફરી પ્રયત્ન કર્યો. ઠીક ઠીક મહેનત કરી. અન્યથા એક જ કે એની જગ્યામાં એક જ જાડું માછડું આવ્યું.

એને જોતાં જ એનાથી બોલાઈ જવાયું કે—અરે, આ તો એ જ-મેં ઓળખવા માટે બાંધેલી કાડી આ દેખાય. વારંવાર એનું એ ક્યાંથી બરાબ જાય છે ! શું એને મારી સામે બાકડો બાંધી છે કે હારજીતની રમત ગોઠવી છે !

જાળમાંથી ટોપલામાં એ મોટા માછલાને કાઢી, એની સામે જોઈ એ બોલ્યો.

જીવડા, જૂખ તો એવી છે કે-માછલાથી તુમિ કરી લઉં પણ એ સૌમ્યમૂર્તિ સંત, એમની મહુરી વાણી અને જિંદગીમાં પહેલી વાર કાને અચકાયેલ આશ્વાસનના મીઠા વેણ કેમે કર્યાં મારા હૃદયમાંથી ખસતા નથી. વારંવાર નિયમ-પાલનમાં મજબૂત રહેવાની અદ્વિત્યપણે સચના દષ્ટ રહ્યા છે. બલે જૂખ્યા સૂવું પડે, કુટુંબને કડાકા થાય, પણ તેને તે છોડી દેવાનો-એ મારો નિશ્ચય, એમ કહી માછલાને દરિયામાં પાછું મૂકી દીધું.

ક્યાનકો પાછળનો ભાવાર્થ અવધારવામાં આવે તો એ સડક પર ઝેમા કરેલ માઇલ-સ્ટોન (Mile-stones) પથરોની ગરજ સારે છે. સાહિત્યના ઉદ્ધાનને શોભાવે એવી

આ વાત પણ એક મઘીમારની છે. એ નિયમ ચાહે તો નાનો કિંવા મોટો હોય, પણ એ કળદાથી ત્યારે જ નિવડે છે કે જ્યારે એના પર અફર શ્રદ્ધા હોય છે. કસોટીની એકાદ પળ સાંપડતાં એ પાછળનું નિશ્ચય-જળ કાનું છે એની પરીક્ષાનો સમય આવે છે. એ વેળા અડગ રહેનાર પહેલી નજરે દુઃખના કુંભરોમાં અથડાતો દષ્ટિગોચર થાય છે પણ આખરી વિજય તો એને જ વરે છે. 'સત્યમેવ જયતે' એ વચન ટંકશાળી છે. નિર્ભેળ સોના તરીકે-સોટચના સુવર્ણ તરીકે-છાપ પડતાં પૂર્વે એને ધગધગતી આગમાંથી પસાર થવું પડે છે, એ દુનિયામાં બનતી વાતથી કાણ અજાણ્યું છે ?

એક દિનની વાત છે. લગભગ મધ્યાહ્ન થવા આવેલ ત્યારે જેમના પગ થાકવા માંડ્યા છે અને માર્ગના પરિશ્રમ તેમજ તાપના ઉકળાટથી સ્વેદબિન્દુઓ ચહેરા પર ખાઝી આવ્યા છે એવા એક સંત આ દરિયાના એકાંત પ્રદેશમાં આવી ચઢ્યા. વાતાવરણમાં પથરાયેલી બદબોધો ધડીબર તો તેમને થયું કે- 'હું અહીં ક્યાં આવી ચઢ્યો ? પણ તરત જ ચાલ આવ્યું' કે-સાથીઓથી માર્ગભ્રષ્ટ થયેલ હું કોઇના અંગુલીનિર્દેશ વિના આ અજાણ્યા પ્રદેશમાં જવાનો પણ ક્યાં ? 'પૂછતાં નરાઃ પડિતાઃ' એ જનવાયકા પ્રમાણે કોઇને પૂછવું જ રહ્યું. જે ચાર પાંચ માનવીઓ જુદા જુદા અંતરાજે સાગરના જળમાં માછલા પકડવા જળ પાથરી ઊભા છે એમાંના એકની-જે નજીકમાં જણાય એની-મદદ લઇ, રસ્તો જાણી આગળ વધું.

સમિપ પહોંચતાં જ પ્રશ્ન કર્યો-ભાઇ, અહીંથી શહેર કેટલું આધું છે ? નજીકમાં કોઇ વસતી છે કે કેમ ? અને જલ્દી પહોંચવાનો માર્ગ કયો ?

સવાલ સાંભળીને માછીએ પ્રથમ તો આ સૌમ્યમૂર્તિ શ્રમણને નમસ્કાર કર્યા; અને જણાવ્યું કે:-

સાધુજી, સામે દેખાતો દરવારગઢ એ કંચનપુરના સ્વામી જિતારી રાખેલો છે. શહેરમાં આપ જેવા મહાત્માને પગે પડનાર ઘણા છે. આપ થાક્યા જણાવ છો અને માર્ગ ભૂલી, ધોરી રસ્તે જવાને બદલે આ નિર્જન અને ઉજળીયાત માનવોથી ત્યજાયેલા પંથે આવી ચઢ્યા છો ! છતાં મુંઝાવાની જરૂર નથી. મહારાજ, આ સામે દેખાતી શંકરની દહેરીથી જમણા હાથે વળાંક લેશો એટલે સામે જ કંચનપુરનો દરવાજો નજરે પડશે. માંકવીનો માર્ગ પૂછજો, ત્યાં ઉજળી વસતીના ઘણા ઘર છે.

ભાઇ, તારું નામ શું ? તારી ક્રિયા જ ધંધો તો દેખાડે છે.

હા, મહારાજ, આ મઘીમારનો હજારો ધંધો પેટને માટે કરવો પડે છે. ત્રીજી પેઢીથી ચાલ્યો આવે છે. આખા દિવસની મહેનત પછી માંડ છ માથાનું પોપણ ચાપ એટલું એમાંથી મળે છે. મારું નામ જાણીને આપ શું કરશો ? અને નામમાં 'જળ્યું' છે પણ શું ? મારું રોજનું કામ આ, અને એ કેવું છે તે તો આપ સરખા મહાત્માથી ક્યાં અજાણ્યું છે ?

ફક્ત પહેલું નામ 'હરિ' પાડ્યું. પડોશમાં નાની વયમાં 'હરિયા' તરીકે બોલાવાતો,

વય વધતાં અને પ્રસંગ પ્રાપ્ત થતાં ભયટાણે હિંમતથી 'જૂઝવા માંડ્યું', અરે ! એકલો હોઉં તો પણ કોઈના તાપમાં ન તણાઉં એટલે હરિ પાછળ 'બળ' નો ઉમેરો થયો અને 'હરિબળ' એ નામથી ચહેરમાં પ્રસિદ્ધિ થઈ.

હરિબળ ! નામ પાછળનું રહસ્ય સમજાય તો એથી ઓર કામ થાય—'હરિ' કહેતાં ઇશ્વર અને જેને એ ઇશ્વરનું બળ મળ્યું છે એવો માનવ તે હરિબળ. કેમ બાઈ, બૂખ્યા ગમે એવી છે ને ? માછલા એ પણ જીવે છે અને એમને મારવા, પકડવા અને એ વેચીને પેટ ભરવું એ જરૂર પાપમય કામ છે. એથી તો એ ધંધો હલકો ગણાય છે. જો બીજું કંઈ કામ આવડતું હોય તો આ નીચ વ્યવસાય છોડી દેવો ઘટે. દરેકને જીવન વહાલું હોય છે.

બાપજી ! તમારી વાત સાચી છે પણ મેં કહ્યું નહીં કે ત્રીજી પેઢીથી આ માત્ર આજીવિકાનું સાધન છે. પાકી ઉંમરે હવે બીજો ધંધો આવડે પણ નહીં. પેટે પડ્યાને પોષવા તો પડેજ ને ! એમને કંઈ બૂખ્યા મારી નંખાય ? હું પણ, બાપજી સમજું છું કે જે જીવોને ભગવાને પેદા કર્યાં, તેમને મારવાનો મને શો હક છે ? છતાં 'પેટ કરાવે વેઠ' એટલે આમ કર્યા વિના આરો નથી.

મચ્છીમારની વાત સાંભળી સંત ધડીભર તેના ચહેરા તરફ જોઈ રહ્યા. પછી મિષ્ટ વાણીમાં બોલ્યા—

ભાઈ, હતાશ થવાની જરૂર નથી. કોઈ યોગ સાંપડે તો આ ધંધાથી હાથ ધોઈ નાંખવા. તપાસ કરતાં રહેવું. તેં મને થોડો સમય વિશ્રાન્તિ મળે એ સારુ અહીં સગવડ કરી આપી અને વસતીનો રહેલો માર્ગ પણ બતાવ્યો. એ તારા ઉપર ઉપકારના બદલામાં—આપણા મેળાપની યાદમાં હું તને એક નાનકડો નિયમ આપું તો તું સ્વીકારીશ ?

બાપજી, મારા જેવા ધીવરના નસીબમાં આપ સરખા સંતનો યોગ ક્યાંથી ? આ તો બૂલા પડ્યા અને આ હીન ભોમમાં પગલાં થયા. મારાથી પણ એવો હશે તો હું રાજ થઈને મદ્ય કરીશ.

સાંભળ, કાલથી તારે જળમાં જે પહેલું માછલું આવે તેને અભયદાન આપવું અર્થાત્ એને ટોપલામાં ન ભરતાં દરિયામાં પાછું નાંખી દેવું. આ નિયમ દ્રઢપણે પાળવો.

મહાત્મજી, આટલો જ નિયમ ! હું જરૂર પાળીશ. રોજ ટોપલા ભરી, માછલા ભરી જનારને એક માછલું પડતું મૂકવું એમાં તે શી મોટી વાત છે ?

તો હું વિદાય લઉં છું, જોજે હરિબળ ! અડગ રહેજે.

મહારાજ મારા આપના બોલથી ખાતરી રાખજો કે હું આ નજીવી વાતમાં કાયર નહીં બનું. જ્યો ત્યારે નમસ્કાર,

ઉપરના પ્રસંગ પછી લગભગ મધ્યાહને વર્ણુવેલો બનાવ એક અઠવાડીયા બાદ બન્યો. તે દિવસે જળ નાંખતાં જ એક જાડો મત્સ્ય પકડાયો. તરત જ નિયમ મુજબ એને છોડી દીધો.

ફરીથી જળમાં પથ્થુ એ જ આવ્યો. હરિબલને શંકા જન્મી કે એ જ છે કે ખીજો? તપાસતાં પહેલાં આવ્યો હતો તે જ એ નક્કી થયો. નિશાની સારુ ગળાના ભાગે એક કોડી બાંધી, પાછો પાણીમાં મૂકી દીધો. આશ્ચર્યની વાત એ બની કે-વારંવાર એ જ મત્સ્ય જળમાં આવે. છેલ્લા દાવમાં પથ્થુ એ જ માછીનો દિવસ કારોધાકાર રહ્યો છતાં નિશ્ચય નડ્યો.

ઉછળતા હૃદયે, નિયમ-પાલનમાં દ્રઢ રહેવાના આનંદે મત્સ્યને નીર ભેગો કર્યો પછી હરિબળ બાલી ટોપલા લઈ પાછો ફર્યો. માર્ગે વિચાર આવે છે કે-આ રીતે કંઈ પથ્થુ કમાણી કર્યા વિના ઘેર જઈશ તો, કકેશ્વ આ જોડે પાના પડ્યા હોવાથી, આજનો મારો આ હર્ષ તો હતો ન હતો ચર્ચા જશે, અને દિલ હચમચાવે તેવું ધમસાણું મચી જશે. વળી છોકરાં પથ્થુ ધરકલેશને કારણે જે કંઈ પામતા હશે તે નહીં પામે. એ કરતાં આજની રાત અહીં વીતાવો, કાલે ટોપસો ભરી, વેચીને પછી જ જવું વ્યાજબી છે. એથી શાંતિ જળવાશે અને ‘શુળીનું’ વીધન સોચે પતી જશે.’

તરત જ નિશ્ચય પાકો કરી લીધો અને નગરની ભાગોળે આવેલ પૂર્વે જોઈ ગયા તે મહાદેવની હોરીમાં પહોંચી જઈ, રાતવાસો કરવાની તૈયારી કરી લીધી. બૂખની પીડા પ્રતિજ્ઞાના પાલનના હરખમાં જણાઈ નહીં, અને જોતજોતામાં આંખ મળી ગઈ. તંદ્રા-વરધામાં જ નેત્રો સામે કોઈ દિવ્ય સ્વરૂપી વ્યક્તિનો આભાસ પડ્યો. અવાજ સંભળાયો કે-

‘ધીવર હરિબલ ! નિયમ-પાલનની તારી દ્રઢતા જોઈ, હું તારા પર પ્રસન્ન થયો છું. ઇચ્છા મુજબ વર માગી લે.’

ધડીબર તો ન જોયેલું જોવાથી મચ્છીમાર સ્તબ્ધ બની ગયો-આંખ ચોળી જોતાં લાગ્યું કે-આ સ્વપ્ન નથી પણ સત્ય છે. પણ જેણે જિંદગીમાં નથી ખીજું કોઈ દિશા જોઈ એ મારો પથ્થુ શું ? માંડ બોલ્યો કે-‘આપત્તિમાં રક્ષણ કરજો.’

‘તથાસ્તુ’ કહી, વિપત્તિ વેળા નામ-સ્મરણ કરવાની વાત સમજાવી, પેલી વિશ્રુતિ અદ્રશ્ય થઈ ગઈ.

હરિબલને નિયમપાલનનો તો હર્ષ હતો પણ એમાં આ જાતની રહાય મળવાથી ઉમેશ થયો. તે પુનઃ નિદ્રાધીન બન્યો.

મહોપાધ્યાય ધર્મસાગર ગણિની ઓવનરેખા. (૩)

(લેખક:—પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા. M. A.)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૬૪ થી ૬૩)

મહાવીરવિજ્ઞાપિત્રાનિશિકા—જિનરત્નકોશ (પૃ. ૩૦૩) પ્રમાણે આને જ વીરદ્રાનિશિકા કહે છે. પૃ. ૩૪૩ પ્રમાણે આનું બીજું નામ વર્ધમાનદ્રાનિશિકા છે. આનું નામ વિચારતાં એમાં ૩૨ પલો હશે એમ લાગે છે, જે કે અન્યત્ર આનું નામ મહાવીરાવજ્ઞાપિત્રાનિશિકા જોવાય છે. એ સાચું જ હોય તો અંતમાંનો ‘વટ્ટનિશિકા’ શબ્દ ૩૬ સૂચવે છે અને તે પ્રમાણે ૩૬ હોવા જોઈએ.

આ બત્રીસીને અંગે જી. સા. સં. ૪. (પૃ. ૫૮૩)માં “ નવરસારસાજ વર્ષે ? ૧૬૬૬ માં ” એવો ઉલ્લેખ છે. જૈનાનંદ પુસ્તકાલયમાં રવોપચ વૃત્તિની ^૧દ્વાયપોથી છે. એમાં “ નવ-રસ-રસા-રાજ ” એવો ઉલ્લેખ છે. એ ઉપરથી વૃત્તિ વિ. સં. ૧૬૬૬ માં રચાયાનું જોઈ શકાય છે. એમાં ધર્મસાગરે જાતે આ કૃતિ ઉપર સંસ્કૃતમાં વૃત્તિ રચી છે. આ કૃતિ એમના બંધુ વિમલસાગરે સુધારી છે.

જૈન ગ્રંથાવલી (પૃ. ૨૮૬)માં અઘાતકર્તૃક વર્ધમાનવટ્ટનિશિકાની નોંધ છે.

સત્યસૌભાગ્યના શિષ્ય ઇન્દ્રસૌભાગ્યે મહાવીરવિજ્ઞાપિત્રાનિશિકા રચી છે. આ લઘુ રતોત્રદ્વારા એમણે લગભગ અગિયાર અજૈન દર્શનોની અસત્યતા સિદ્ધ કરવા પ્રયાસ કર્યો છે. આ કૃતિ બ્યારે ‘ સાગર ’ ગરુડ ઉપર રાજસાગરસૂરિનું આધિપત્ય હતું ત્યારે રચાઈ છે.

વીરદ્રાનિશિકા યાને વર્ધમાન-દ્રાનિશિકા નામની કૃતિ સિદ્ધસેન દિવાકરે રચ્યાનું મનાય છે. વળી અન્ય કોષએ પણ એ નામની કૃતિ રચી છે.

ઘોડશકી—જિનરત્નકોશ (પૃ. ૪૦૫) પ્રમાણે આનું બીજું નામ ગુરુતરવપ્રદીપ-દીપિકા છે. એ ગુરુતરવપ્રદીપને આધારે રચાઈ છે. ઘોડશકીને કેટલાક ઘોડશસ્ત્રોકી કહે છે. આના ઉપર રવોપચ વૃત્તિ છે.

ઘોડશકી વૃત્તિનું બીજું નામ ગુરુતરવપ્રદીપિકા છે અને એનું પરિમાણ ૧૦૦૦ શ્લોક જેવડું છે એમ જૈન ગ્રંથાવલી (પૃ. ૧૬૪)માં કહ્યું છે.

જૈન ગ્રંથાવલી (અનુક્રમણિકા. પૃ. ૮૮)માં ધર્મસાગરના નામની સામે ૨૧૮ નો પૃષ્ઠાંક છે, પણ એ પાના ઉપર એમની કોઈ કૃતિ નથી એટલે આ અંક ખોટો છે, કોઈ બીજો જ હોવો જોઈએ.

૧ આ તપાસતાં વીરદ્રાનિશિકા તેમજ મહાવીરવિજ્ઞાપિત્રાનિશિકા એમ બંને નામ દીકામાં છે એમ જણાયું છે.

સર્વજ્ઞશતક—આ કૃતિ ઉપર અંકારની પોતાની વૃત્તિ છે. વિશેષમાં ‘તપા’ ગમ્છના શાંતિસાગરના શિષ્ય અમૃતસાગરે એના ઉપર વિ. સં. ૧૭૪૬ માં બાલાવબોધ રચ્યો છે. સર્વજ્ઞશતકની એક હાથપોથી જૈનાનંદ પુસ્તકાલયમાં હોવાનો ઉલ્લેખ છે, પણ તપાસ કરતાં એ હાથપોથી મળી આવી નથી.

જિનરત્નકોશ (પૃ. ૪૨૮)માં નયવિજયના શિષ્ય યશોવિજયે સર્વજ્ઞશતક-વિરોધવિચાર રચ્યાનો અને એ આગમોદય સમિતિ તરફથી અંચાંક ૪૯ માં પ્રસિદ્ધ થવાનો ઉલ્લેખ છે, પણ અંચાંક ૪૯ માં તો આ કૃતિ નથી.

શિષ્ય-પરિવાર—ધર્મસાગરગણિના શિષ્યો, પ્રશિષ્યો વગેરે સમગ્ર પરિવારનો ઉલ્લેખ કાંઈ સ્થળે એકત્રિત સ્વરૂપે અપાયેલો જોવામાં નથી. હું પણ અત્યારે તો એ કાર્ય કરી શકું તેમ નથી. આથી કેટલાક શિષ્યાદિનાં નામો આપી ચલાવી લઉં છું.

જૈ. સા. સં. ૪. (પૃ. ૫૮૬) પ્રમાણે વિમલસાગર ધર્મસાગરના ગુરુભાષ છે. આ વિમલસાગરના શિષ્ય પદ્મસાગરે વિ. સં. ૧૬૩૩ માં સ્વોપમ ટીકા સહિત નયપ્રકાશાષ્ટક રચેલું છે.

ધર્મસાગરના એક શિષ્યનું નામ લાખધસાગર છે. એમણે ચાર બોલ ચર્યાનાં ચોપાદ રચી છે.^૧ લાખધસાગરને નેમસાગર નામે શિષ્ય હતા. એમના નાનાભાઈ તે એમના શિષ્ય મુક્તિસાગર છે. એઓ વિ. સં. ૧૬૮૬ માં આચાર્ય^૨ બનતાં એમનું નામ મુક્તિસાગર બદલીને રાજસાગર રખાયું. આ સુરિથી ‘સાગર’ મતની પરંપરા ચાલી.^૨

ધર્મસાગરના બીજા શિષ્યનું નામ શ્રુતસાગર છે. એમના શિષ્ય શાંતિસાગરે વિ. સં. ૧૭૦૭ માં^૩ કલ્પકૌમુદી રચી છે. આ શાંતિસાગરના શિષ્ય અમૃતસાગરે ધર્મસાગરકૃત સર્વજ્ઞશતકનો બાલાવબોધ રચ્યો છે.

આ પ્રમાણે સાધન અને સમય અનુસાર વિચાર કરતાં નીચે મુજબની સત્તર બાબતો નિષ્કર્ષરૂપે રજૂ કરવા જેવી જણાય છે:—

- (૧) ધર્મસાગરગણિનો જન્મ વિ. સં. ૧૫૭૫ ની આસપાસમાં થયો હશે.
- (૨) વિ. સં. ૧૬૦૭ માં વિજયદાનસુરિએ એમને ‘વાચક’ પદવી આપી.
- (૩) ધર્મસાગરગણિનો સ્વર્ગવાસ વિ. સં. ૧૬૫૦ ની આસપાસમાં થયો હશે.
- (૪) એમનું સંસ્કૃત તેમજ પાછવ ભાષા ઉપર પ્રભુત્વ હતું.

૧ જુઓ જૈ. સા. સં. ૪. (પૃ. ૬૧૬).

૨ જુઓ પદ્મવલીસમુચ્ચય (ભા. ૨, પૃ. ૨૬૬).

૩ આનું સંપાદન આગમોદારકે કર્યું છે. એના ઉપક્રમમાં એમણે કહ્યું છે કે— અમે કંઈ આ જ્ઞાપામાં થયા નથી. પરંતુ બંને પક્ષ જોતા મળે એ માટે અમે આ ઉદ્દેશ કર્યો છે.

- (૫) એમનો ઐતિહાસિક ઓષ નોંધપાત્ર છે.
- (૬) એમણે ન્યાયશાસ્ત્રનો સારો અભ્યાસ કર્યો હતો.
- (૭) એમની શૃંગીખરી કે પછી બધી જ સ્વતંત્ર કૃતિઓ પદ્યમાં જાંબુમરહટ્ટીમાં રચાયેલી છે.
- (૮) એમણે પોતાની પાછળ કૃતિઓને સ્વોપગ્ય વૃત્તિથી વિભૂષિત કરી છે, એ વૃત્તિઓ ગદ્યમાં સંસ્કૃતમાં છે.
- (૯) એમણે ગુજરાતીમાં કાંઈ કૃતિ રચી હોય તો તે જાણવામાં નથી.
- (૧૦) એમની સ્વતંત્ર મૂળ કૃતિઓમાં પવયણપરિકા સાથી મોટી છે. એમાં ૬૯૧ પદો છે.
- (૧૧) એમની તમામ કૃતિઓમાં તો જાંબુદીવપણ્ણુત્તિની ટીકા સાથી મોટી છે; એના કરતાં પવયણપરિકાની ટીકા નાની છે, જો કે એના કરતાં બાકીની કૃતિઓ વધારે નાની છે.
- (૧૨) રચનાસમયના નિર્દેશવાળી એમની કૃતિઓમાં તત્તતરંગિણી સાથી પ્રથમ છે. વિ. સં. ૧૬૧૫ માં રચાઈ છે.
- (૧૩) એમની સાહિત્યપ્રવૃત્તિ વિ. સં. ૧૬૪૫ ની આસપાસ સુધી ચાલુ રહી હશે.
- (૧૪) એમણે ‘અરતર’ ગ્રન્થનાં મંતવ્યોની આલોચનારૂપ અનેક કૃતિઓ રચી છે.
- (૧૫) એમની કાંઈ કાંઈ કૃતિનો નાશ કરાયો હશે એમ લાગે છે.
- (૧૬) નયચક્ર એ જો ન્યાયવિષયક જ કૃતિ હોય તો એ સિવાયની ન્યાયને લગતી એમની એકે કૃતિ હજી સુધી મળી આવી નથી.
- (૧૭) જાંબુદીવપણ્ણુત્તિની ટીકા સાથી મોટી અને પ્રાચીન હોવાથી જલદી છપાવાની જોઈએ.

૧ નયચક્ર. વીરદાત્રિશિકા અને સર્વજ્ઞશતકની બાષા વિષે માહિતી મેળવવી બાકી રહે છે એટલે આ પ્રમાણે ઉલ્લેખ કરે છું.

સ્વરૂપ છે, તેવું સર્વ જીવોનું આત્મસ્વરૂપ છે; તે માટે જલ્પ જીવોએ સિદ્ધત્વને વિષે ઋચિ કરવી. જો યથાર્થ મૂળ દૃષ્ટિથી જોઈએ તો જિનની પૂજા તે આત્મસ્વરૂપનું પૂજન છે. ’

શ્રી દેવચંદ્રસ્વામીએ કહ્યું છે કે ‘ જિનવર પૂજા રે તે નિજ પૂજના રે. ’ કાષ્ઠ કહેશે કે આ નિમિત્તનું શું કામ છે ? આપણે તો સીધા ઉપાદાન આત્માને જ વળગીએ, માત્ર

અધ્યાત્મસ્વરૂપનું જ ચિંતન કરીએ. પણ આ તેમનું માનવું જૂલ-

નિરાલંબન ભરેલું છે, કારણ કે આલંબન વિનાનું તેવું અધ્યાત્મ સ્વરૂપ ચિંતન તો અધ્યાત્મચિંતન- અતિ ઉચ્ચ અપ્રમત્ત દશાને પામેલા ઉત્તમ અધિકારીઓ માટે છે. નના ભયસ્થાનો પણ તેવી તથારૂપ ઉચ્ચ અધિકાર દશા વિના અને સમય સમજ્યા

વિના અધ્યાત્મશાસ્ત્રો સ્વમતિકલ્પનાએ વાંચી, ઉપાદાનને નામે માત્ર

અધ્યાત્મસ્વરૂપ ચિંતનની વાતો કરવામાં અનેક દોષરૂપ ભયસ્થાનો રહેલા છે. જેમકે-કવચિત્ત તેથી જીવને વ્યામોહ ઉપજે છે. પોતાની તેવી આત્મદશા યદ્દ નહિં છતાં પોતાની તેવી દશાની ‘ કલ્પનારૂપ ’ ભ્રાંતિ ઉપજે છે, ‘ અહં બ્રહ્માસ્મિ ’ને બદલે બ્રહ્માસ્મિ યદ્દ જાય છે ! કવચિત્ત ભક્તિરસની આદ્રિતાના અભાવે શુષ્કતા આવી જાય છે, શુષ્ક અધ્યાત્મીપણું થાય છે; અંધ-મોક્ષ તો કલ્પના છે એમ વાણીમાં મોલે છે, પણ પોતે તો મોહા-વેશમાં વર્તે છે, એવું શુષ્કચાનીપણું ઉપજે છે; અને તેથી સ્વચ્છંદચારપણું હોય છે, અથવા જ્ઞાનના અજીર્ણરૂપ-અપરિણમનરૂપ ઉન્મત્ત પ્રજાપ થાય છે. અંતરને મોહ છૂંચી નથી, ‘ સકલ જગત્ તે એકંવત્ અથવા સ્વપ્ન સમાન ’ જાણ્યું નથી, અને એવી અમોહરૂપ જ્ઞાનદશા ઉપજી નથી, છતાં ઉન્મત્તની જેમ ‘ વાચાજ્ઞાન ’ ઢાખે છે કે ‘ હમ તો જ્ઞાની હૈ, બધેલા જ નહિ તો મુક્ત કેસે હોવે ? ’ તેમજ કૃત્રિમતા, દાંભિકતાદિ દોષ પણ ઉપજે છે. ઇલાદિ પ્રકારે અનેક દોષની ઉપપત્તિ એકલા નિરાલંબન અધ્યાત્મ ચિંતનમાં સંભવે છે. પણ ભગવદ્ભક્તિના આલંબનથી તેવા કાષ્ઠ પણ દોષની સંભાવના નથી હોતી, અને આત્મા સ્વાભાવિક એવી અધ્યાત્મ ગુણગ્રીણીએ આરોહણ કરતો જાય છે.

મહર્ષિ કુંદકુંદાચાર્યજીએ પ્રવચનસારમાં કહ્યું છે કે ‘ જે ભગવાન અહંતનું સ્વરૂપ દ્રવ્ય, ગુણ અને પર્યાયથી જાણે, તે પોતાના આત્માનું સ્વરૂપ જાણે અને તેનો

નિશ્ચયે કરીને મોહ નાશ પામે. ’ એટલે આમ ભક્તિમય અધ્યાત્મ અથવા

ભક્તિમય અ- અધ્યાત્મમય ભક્તિના માર્ગે ચઢતાં ઉક્ત દોષરૂપ પતનસ્થાનો અધ્યાત્મથી સહજ (Pitfalls) નથી હોતા. ભક્તિપ્રધાનપણે વર્તતાં જીવ અનુક્રમે અધ્યાત્મ દશા ઉચ્ચ ઉચ્ચ અધ્યાત્મ ગુણસ્થાનો સ્પર્શતો જાય છે, વ્યક્ત ગુણીના

ગુણગ્રામથી ‘ સહજ ’ અધ્યાત્મદશા પ્રગટે છે, અને છેવટે પૂર્ણ આત્મ-

ગુણવિકાસને પામે છે. આમ ‘ પુષ્ટિનિમિત્ત ’રૂપ પ્રણુનું આલંબન-ધ્યાન આત્માને સ્વરૂપારોહણ કરવાનો સુગમ ને શ્રેષ્ઠ ઉપાય છે, રાજમાર્ગ છે. વાટ દીવાની ઉપાસના કરતાં પોતે દીવો બને છે, તેમ આત્મા પરમાત્માની ઉપાસના કરતાં સ્વયં પરમાત્મા થાય છે. ઉપાસની ઉપાસનાથી ઉપાસક પોતે ઉપાસ્ય બને છે. — ‘ નમો મુજ ! નમો મુજ ! ’

એવી મહામાની આનંદધનજીએ ગાયેલી પરમ ધન્ય દશા પ્રાપ્ત થાય છે. જે સંસાર સમુદ્ર સમાન તરવેા અતિ દુરતર છે, તે પ્રજુના અવલંબને ગોળપદ સમાન બની જાય છે ! એટલા માટે શ્રી દેવચંદ્રજી જેવા ભક્તશિરોમણિ માની પુરુષ ગાઇ ગયા છે કે- 'જિન-આલંબની નિરાલંબતા પામી નિજ આલંબની થાય છે,' તેથી અમે તો તે સમર્થ પ્રજુનું પ્રયત્ન અવલંબન-મઠી નિજગુણતા શુદ્ધ નંદનવનમાં રમશું. તે એટલે સુધી કે નિજ સંપદા-શુક્ત આત્મતત્ત્વ જ્યાં સુધી સંપૂર્ણ નહિં થાય ત્યાં સુધી હું આ જન્મશુરુ દેવતા ચરણ સદાય સેવ્યા કરીશ, યાવત્ બારમા ક્ષીણમોઢ ગુણસ્થાનના અંત પર્યંત તેનું અવલંબન હું છોડીશ નહિં.

“અતિ દુરતર જે જલધિ સમેા સંસાર એ,
તે ગોળપદ સમ કીધો પ્રજુ અવલંબને રે લો;
જિન આલંબની નિરાલંબની થાયે એ,
તિથે હમ રમશું નિજ ગુણ શુદ્ધ નંદનવને રે લો.”—શ્રી દેવચંદ્રજી.

આમ કારણ વિના કાર્ય થાય જ નહિં, આ સનાતન નિયમ છે, પણ એ કારણ વિના કાર્ય સાધવાની જે વાત કરે છે, તે તો કેવળ પોતાના મતનો ઉન્માદ જ છે. છતાં કેટલાક લોકો અસમજસ ભાવે ઉપાદાન અને નિમિત્તના યથાયોગ્ય નિજ મત વિભાગ-સંબંધની મર્યાદાનું ભાન નહિં હોવાથી, અથવા બાંધી લીધેલા ઉન્માદ ભ્રમક ખ્યાલને લીધે બાંધે વિપર્યય સમજતા હોવાથી એકાંતિક પક્ષ મઠીને, ઉપાદાનને નિમિત્ત જાણે, એક બીજાના-વિરોધી પ્રતિરૂપી હોય, એમ અર્થવિહીન શુષ્ક માનરૂપ વાતોથી કે મહાઅનર્થકારક અનિષ્ટ પ્રરૂપણા શેલીથી પરમ ઉપકારી નિમિત્તનો અપલાપ કરતા રહી, ‘ઉપાદાન ઉપાદાન’ એમ શબ્દ માત્ર કહેતા ફરે છે, તે શ્રી આનંદધનજીના સ્પષ્ટદોષમાં ‘નિજ મત ઉન્માદ’ જ છે. કારણ કે એકલા ઉપાદાનનો કે એકલા નિમિત્તનો એકાંતિક પક્ષ-આમલ કરવો તે કેવલ વિપર્યાય-રૂપ-આંતરૂપ પ્રગટ મિથ્યાત્વ જ છે. જે એવો એકાંતિક પક્ષ મહે છે, તે ઉપાદાન ને નિમિત્તનો પરસ્પર સાપેક્ષ પૂર્ણ અવિરોધ સહકારરૂપ સંબંધ જાણતો જ નથી, અને એકાંતિક મિથ્યા અસત ઉત્પન્નપ્રરૂપણા કરી માનીના સનાતન માર્ગનો લોપ કરે છે-તીર્થનો ઉચ્છેદ કરે છે. કારણ કે ઉપાદાનને ભૂલી એકલા નિમિત્તને પકડ્યાથી જેમ કાંઈ વળતું નથી, તેમ નિમિત્તને છોડી એકલા ઉપાદાનથી પણ કાંઈ વળતું નથી. અલં પ્રસંગેન !

“કારણથી કારણ સધે હો, એહ અનાદિકી ચાલ—લલના૦
દેવચંદ્ર પદ પાછયે હો, કરત નિજ લાવ સંભાલ—લલના૦”

શ્રી દેવચંદ્રજી

(અપૂર્ણ)

યાગિરાજ આનંદધનજી

લેખક:—રાજપાલ મગનલાલ વહોરા—રાધનપુર

“શ્રી જૈન ધર્મ” પ્રકાશ ” ના પોષ-મહાના સંયુક્ત અંકમાં આ સંબંધમાં શ્રી અગરચંદ્રજી નાહટાનો લેખ પ્રગટ થયો છે તેના સ્પષ્ટીકરણરૂપે બાઇશ્રી રાજ-પાલનો આ લેખ પ્રસિદ્ધિ અર્થે મળેતો છે તે અહીં પ્રસિદ્ધ કરીએ છીએ.

કોઈપણ ધર્મ સંપ્રદાયમાં અતારનવાર મહાપુરુષો થયા જ કરે છે. આપણે ત્યાં ભગવાન મહાવીરસ્વામી પછીની પરંપરા તપાસીશું તો ભદ્રબાહુ જેવા યૌદ્ધ પૂર્વધર, સ્થૂતભદ્ર જેવા અગ્નેઃ હ્રસ્વચારી, વજ્રસ્વામી જેવા દશપૂર્વી, સિદ્ધસેન જેવા પ્રખર નૈયાયિક અને વાદી, હરિભદ્ર જેવા સત્યશોધક, હેમચન્દ્ર જેવા કલિકાલસર્વગ્રા, ઉપા. યશોવિજયજી જેવા સર્વશાસ્ત્રપારંગત, સત્યવિજયજી જેવા ક્રિયાવિશુદ્ધિ કરાવનાર તથા આનંદધનજી જેવા મહા-અધ્યાત્મયોગી થયા છે અને સમાજ, ધર્મ તથા ધર્મના મૂળ અને ઉત્તર તત્ત્વો ઉપર કળના પ્રવાહને લીધે, જે કાંઈ ધૂળ-કચરો-કાટ છત્યાદિ ચડ્યા હોય તેનો પરિહાર કરાવી, જનહૃદયને ધર્મનું નવનીત આપ્યું છે. આ જ્યોતિર્ધરો ન થયા હોત તો સમાજ અને ધર્મમાં ન ઉલેચો શકાય તેવો ગાઢ અધકાર વ્યાપ્યો હોત.

જૈન સમાજના છેલ્લાં અધ્યાત્મયોગી તરીકે આનંદધનજી મહારાજને ગણવામાં આવેલો ભાગ નહીં થાય તેમ માનું છું. તેમનું વિશુદ્ધ અધ્યાત્મગ્ઞાન અને જીવનમાં પરિણમેલ યોગતત્ત્વ, તેમનાં સ્તવનો અને પદોમાં ભારોભાર જોષ શકાય છે. ધણે બાળે સમકાલીન જનતા મહાપુરુષોને તેના યથાર્થ સ્વરૂપમાં ઓળખી શકતી નથી એમ મનાય છે. આનંદધનજી મહારાજ માટે પણ એવું જ બન્યું છે. પણ આખરે સાચી વસ્તુ બહાર આવ્યા વિના રહેતી નથી જ. યોગિરાજનો ક્ષર દેહ આજે તથી પણ તેમનો અક્ષરદેહ જે આપણી સામે છે તે ધણું ધણું કહે છે. અને તેથી જ તેમના દેહવિલય પછી એ મહાપુરુષ માટે આપણા સમાજમાં જિજ્ઞાસા અને આદર મોટા પ્રમાણમાં જોષ શકાય છે.

તેઓશ્રીના પદો-જે જહોંતેરીના નામે પ્રસિદ્ધ છે, વારતવિક સોએક જેટલા થાય તેમાં કેટલોક ફેરફાર થયો સંભવે છે પણ સ્તવન યોગીશી માટે તેમ નથી. છેલ્લા એ તીર્થંકરના સ્તવનો બાદ કરતા બાકીના ૨૨ જિજ્ઞાસા સ્તવનોને તેમની કૃતિ તરીકે શ્રી યાત્રાસારજી મહારાજ કબૂલ રાખે છે.

ચોવીશી ઉપરનો શ્રી યાત્રાસારજી મહારાજનો ટપો એક ગણી શકાય તેવો છે. છેલ્લા ૩૦-૪૦ વર્ષમાં તેમનાં પદો ને સ્તવનો ઉપર વિદ્વાનોએ સારા પ્રમાણમાં લખ્યું છે, છતાં એક વસ્તુ વિચારણીય છે કે લંબાણ વિવેચનોથી પણ બારે અર્થગર્ભિત એવા મૂળપદોનો યથાર્થ ભાવ ખરેખર અભિવ્યક્ત થાય કે કેમ એ શંકાસ્પદ છે. કારણ આનંદ-ધનજી મહારાજના પદો માત્ર વિદ્વાંતો ઉકેલી શકાય તેવા નથી. એ દશાનો અનુભવ ન હોય

અને તેમના પદો પર લખવા બેસે તો શબ્દોનાં ઉપરછલ્લા ભાવ જ પકડી શકાય, અંતર ભાવ નહિ. આથી જ લાંબા સમય સુધી સ્તવનોત્તે આત્મસાત કરી જ્ઞાનસારજીએ જે ટોચે રચ્યો છે તે ઇષ્ટ અને મિષ્ટ લાગે છે.

તેમનાં જીવન અને કવન વિષે તત્કાલીન કે ત્યારપછીના કાંઈએ ખાસ નોંધ્યું જણાતું નથી. જે સંબંધાય છે તે કણોપકણે સંબંધાતી દંતકથાઓ, આથી તેમના વિષેની જિજ્ઞાસા વધુ પ્રબળ બને છે.

યોગ-માહતા શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ માસિકનાં સંયુક્ત અંકમાં શ્રીમાન અગરચંદ્રજી નાહટાનો એક હિન્દી લેખ “ જૈન યોગી આનંદધનજી કે દો મહત્વપૂર્ણ ઉલ્લેખ ” શિર્ષકનો પ્રસિદ્ધ થયેલ છે. પ્રસ્તુત લેખમાં મહાશયે આનંદધનજી મહારાજને ખરતરગમ્ઝીય સાબિત કરવા માટે પ્રયત્ન કર્યો છે.

આનંદધનજી મહારાજ ગમ્ઝમતથી એટલા બિન હતા-હશે, કે જેથી આજસુધી કાંઈને, તેમને ગમ્ઝ કયો તે વિચારવાનું પ્રાયઃ સૂઝ્યું નથી. યોગીઓના પશુ સંકીર્ણ વાડા? તેમાં પશુ જેમના માટે કરો; પશુ વિશ્વસનીય ઉદ્દેશ્ય મળતો નથી એટલું જ નહીં, જેમણે ગમ્ઝના આગ્રહવાળાઓને સારી પેઠે ઝૂંઝા છે તેમને કાંઈ એક ગમ્ઝમાં ખેંચવાનો પ્રયાસ કેવો લાગે છે? એ નિર્ણય વાચકો ઉપર છોડું છું.

તેઓશ્રીની આટલી બાળતો માટે બધા જ સહમત છે. તેઓ મહાત્મ અધ્યાત્મયોગી હતા, માન-અપમાનાદિમાં સમાનવૃત્તિવાળા હતા. જૈન કે જૈનેતર તેમના પદોમાંથી આધ્યાત્મિકતાનું પાન કરી શકે તેટલી સામગ્રી તેમાં છે. આવા યોગીને રતગમ્ઝના ગણાવવા નીકળવું તે યોગ્ય નથી. કદાચ કુઃસાહસ પશુ ગણાય.

નાહટાજી જે ઉદ્દેશ્ય ઉપર આનંદધનજીને ખરતરગમ્ઝના ગણાવવા માટે છે તે ઉદ્દેશ્ય આ પ્રમાણે છે. “ પં. સુગણચંદ અષ્ટસહસ્રી લાભાણુદ આગઈ બણુષ છઈ, અખં રહ ટાણુષ બણી. ધણું પુશી હુષ બણાવઈ છઈ. ”

મેડતાથી લખાયેલ આ પત્ર એમ સૂચવે છે કે-પં. સુગણચંદ (ખરતરગમ્ઝી સાધુ) લાભાણુદ પાસે બણે છે અને તેઓ પુશીથી બણાવે છે. રહેજ વિસ્તારથી હવે આ વાતને આપણે વિચારીએ.

આનંદધનજીનું અપરનામ લાભાનંદ હતું એવી માન્યતા છે. તેમના એક પદમાં આ વાતને ટેકા આપે તેવો સામાન્ય ઉદ્દેશ્ય મળે છે. મેડતાવાળા ઉપરોક્ત પત્રમાં લાભાનંદના નામ-સાદશ્યને લીધે શ્રી નાહટાજી તેમને ખરતરગમ્ઝના ગણવા-ગણાવવા લલચાયા છે. ગમ્ઝાદિ માટે આપણે કાંઈ પશુ કહીએ તે કરતાં શ્રીમદ્ આનંદધનજીની અનુભવ-વાણી સાદર કરવી વધુ ઉચિત લેખારો.

બારમા તીર્થપતિ વાસુપૂજ્ય સ્વામીના સ્તવનમાં તેઓ વ્યચિત હૃદયે ગાય છે:

ગમ્ઝનાં બેદ બહુ નયન નીહાળતા તત્ત્વની વાત કરતા ન લાગે.

ઉદરભરણાદિ નિજ કાજ કરતા થકાં મોહ નડીયા કલિકાળ રાજે

ધાર તલવારની સોજલી, દોહલી ચૌદમા જિનતણી ચરણસેવા.

અત્ર તેઓ ગમ્ઝની ખેંચતાણુ કરનારને ઉધાડા પાડતાં કહે છે કે-આવાઓને

તત્ત્વની વાતો કરતાં શરમ નથી આવતી? આ બધા ઉદ્ધરપૂર્તિ-પેટ ભરવાના ધંધા છે. અને બધાને કલિકાલનો મોહ જ નડ્યો છે.

ઉદ્ધે એક વાત કહી આ લઘુલેખ સમાપ્ત કરીશ. શ્રી નાદટાળએ રજૂ કરેલ ઉદ્ધેખ મુજબ ખરેખર તેઓએ ખરતરગચ્છના સાધુને અષ્ટસદસી બાણાવેલ હોય તે શક્ય હોય શકે છે. પણ તેથી બાણાવનાર એ જ ગચ્છના છે એમ કેમ મનાવાય? પોતાના જ ગચ્છમાં પઠનપાઠન થાય એવો સિદ્ધાંત જાણ્યો નથી. મહાન વિદ્વાન ઉપા. યશોવિજયજી મ. તથા પૂ. વિનયવિજયજી મહારાજ જેવા બ્રાહ્મણ પંડિતો પાસે કહ્યા છે. આજે પણ બ્રાહ્મણ પંડિતો પાસે બ્યાકરણાદિ જ્ઞાન લેવાય છે. એટલા માત્રથી બાણાવનાર પંડિતને જૈન કહેવાય ખરા કે? પ્રાયઃ ખરતરગચ્છના એક વિદ્વાન અને આત્મજ્ઞ મુનિ પાસે તપગચ્છના કેટલાકે જાણીતા સાધુઓ કહ્યાનો ઉદ્ધેખ આવે છે તે ઉપરથી તપગચ્છવાળા સિદ્ધ કરે કે તેમને બાણાવનાર તપગચ્છી હતા તો એ કેવું 'એકુંદું' લાગે? એથી સાર પણ શું નીકળે?

આનંદધનજી મહારાજ સર્વનાં હતા અને છે. તેમના રતવનો અને પદોમાંથી લેવાય તેટલું લેવા જેવું છે. તેમના જીવન પર પ્રકાશ પથરાય તેવો પ્રાચીન ઉદ્ધેખ મળે અને આપણી જિજ્ઞાસા સંતોષાય એ પણ ધ્યયનીય છે. પણ તેઓ અમુક ગચ્છના હતા એમ સિદ્ધ કરવા નીકળવું-તે પણ તેઓશ્રીના ગચ્છ-મોહવાળાઓ માટેના બારે શબ્દ-પ્રહારો જેવા છતાં, એ ખરે જ અયોગ્ય કાર્ય છે. એથી વિરામ લેવો યોગ્ય છે. અસ્તુ।

વણિકની ચોરાશી જાતિઓ

(ભાષા ગિરધર હેમચંદના વાગોળના પાઠાના પ્રાચીન પાના પરથી ઉતારીને પાટણ-નિવાસી ભોજક મોહનલાલ ગિરધરે આ યાદી મોકલેલ છે.)

૧ શ્રીમાલિ વણિક જાતિ, ૨ ઓસવાલની જાતિ, ૩ પોરવાડ, ૪ વધરેવાલ, ૫ ડાંકુ-વાલ, ૬ મેડતવાલ, ૭ હરસોલા, ૮ સુરાણા, ૯ પક્ષીવાલ, ૧૦ બંધુજાતિ, ૧૧ ખડાયતા, ૧૨ પોરૂઆ, ૧૩ ખંડેરવાલ, ૧૪ ડીસાવાલ, ૧૫ ગુજરવાંણીક, ૧૬ સુહડવાલ, ૧૭ અગ્ર-વાલ, ૧૮ જામવાલ, ૧૯ નાણાવાલ, ૨૦ કરેડીઆ, ૨૧ ચિત્રાવાલ, ૨૨ કારંટવાલ, ૨૩ સોનાવાલ, ૨૪ સોજતવાલ, ૨૫ નાગરન્યાત, ૨૬ મોઢની જાત, ૨૭ જાલહરા, ૨૮ કપોલ, ૨૯ ખેડાયતા, ૩૦ વાયડા, ૩૧ દાસહિરા, ૩૨ વંચાવણિક, ૩૩ નાદહા, ૩૪ કરેહીઆ, ૩૫ બહેરા, ૩૬ મેવાડા, ૩૭ નરસિંધપુરા, ૩૮ વાધેરા, ૩૯ પંચમ, ૪૦ હાલર, ૪૧ શ્રીખંડોર, ૪૨ વાયસ, ૪૩ રતતકી, ૪૪ કખોળ, ૪૫ જિજીડા, ૪૬ સોમિડા, ૪૭ અન્નિજાતા, ૪૮ છોલા, ૪૯ શ્રીગુર, ૫૦ અથિતવાલ, ૫૧ કાયળ, ૫૨ વાદ્દમીક, ૫૩ તિસોરા, ૫૪ તિલકુડા, ૫૫ અષ્ટવર્ગી, ૫૬ લુહડીઆખા, ૫૭ માજણા, ૫૮ વધણહિરા, ૫૯ વિધુનાતી, ૬૦ કુંબડ જાતિ, (બહુડ વાંકા તે કુંબડ) ૬૧ કુંબડવાંકા, ૬૨ નીમા, ૬૩ પચાવતીયા, ૬૪ ધાવડા, ૬૫ સીહરીયા, ૬૬ બોરખોલ, ૬૭ જેહરીયા, ૬૮ માથહિરા, ૬૯ ગોલાવાલ, ૭૦ ચીત્રોડા, ૭૧ મહુડીયા, ૭૨ કાકલીયા, ૭૩ ભાંડીયા, ૭૪ ભુમડા, ૭૫ અણુદુરા, ૭૬ નાગરા વણિક, ૭૭ સાચઓરા, ૭૮ મકાહડા, ૭૯ બ્રાહ્મણા, ૮૦ વાયક, ૮૧ મંડોરા, ૮૨ કરેહીયા, ૮૩ સોરહીયા, ૮૪ નિકાલી.

શ્રી પ્રતિક્રમણ સૂત્ર-પ્રબોધ ટીકા

અવલોકન

શ્રીપ્રતિક્રમણ સૂત્ર-પ્રબોધ ટીકા—ભાગ પહેલો. લેખક—શ્રી ધીરજલાલ ટાકરશી
જાહે. પ્રયોજક—શ્રી અમૃતલાલ કાલિદાસ દોશી. પ્રકાશક—શ્રી જૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળ
વિલેપારલે. મુંબઈ, મૂલ્ય રૂપિયા પાંચ.

પ્રતિક્રમણ સૂત્રનું વિવરણ કરતો આ ગ્રંથ ત્રણ ભાગમાં વહેંચાયેલો છે. આ ભાગમાં પ્રતિક્રમણ સૂત્રના ૧ થી ૨૪ સૂત્રોનો (નવકાર સૂત્રથી વૈયાવચ્ચગરાણું સુધીનો) સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. અને હેવટના ભાગોમાં સામાયિક લેવા પારવાની વિધિ, મુદ્ધપત્તિ પડિભેદણનો વિધિ, ચૈત્યવંદનનો વિધિ વિગેરે વિગેરે બતાવી તેની સમજણ પાડવામાં આવેલ છે. દરેક સૂત્રના મૂલપાઠ, સંસ્કૃત છાયા, ગુજરાતી છાયા, સામાન્ય અને વિશેષ અર્થ, અર્થનિર્ણય, અર્થસંકલના, સૂત્રપરિચય અને સૂત્રના આધારસ્થાન બતાવવામાં આવ્યા છે, માટે આ ટીકાને અણંગ વિવરણ કહેવામાં આવેલ છે. દરેક પ્રકારનું લખાણ સુંદર સંસ્કૃત ગુજરાતી શબ્દોમાં કરવામાં આવેલ છે. છાપકામ પણ ધણી કાળજીથી સારા પ્રેસમાં થયેલ છે. જૈન સમાજમાં દર વર્ષે સેંકડો નાના મોટા પુસ્તકો છપાય છે અને બહાર પડે છે, પણ આટલો લાભો શ્રમ લઈ, દરેક જાતની સામગ્રી મેળવી, વિદ્વાન મુનિમહારાજો પાસે સંશોધન કરાવી બહાર પડતો ગ્રંથ બાળેજ એકાદ બે વર્ષે બહાર પડતો જોવામાં આવે છે. તે માટે લેખક અને પ્રયોજકને ધન્યવાદ થટે છે. પુસ્તકની કિંમત પહેલા ભાગની રૂપિયા પાંચ રાખવામાં આવે છે. મહેનત અને હાલનો છપામણી વિગેરેનો ખર્ચ જોતાં કિંમત વધારે નથી, બદલે ઓછી છે પણ જેમ બીજા પ્રીરિત વિગેરે ધર્મવાળા ધર્મના પ્રચાર માટે તેમના ધર્મના આધારભૂત બાઈબલ જેવા ગ્રંથો વિના મૂલ્યે અથવા નજીવા મૂલ્યે વેચે છે તેમ આપણાં ગૃહસ્થોએ પણ પૂરતી નાણાની મદદ કરી ધર્મની એક લઘુત્વી તરીકે આવા પુસ્તકો આપવાની ભાવના રાખી ઉદાર હાથે વેચવાની વ્યવસ્થા કરવી જોઈએ. જેથી સામાન્ય અને ગરીબ સ્થિતિના માણસના હાથમાં પણ આવું નિત્ય ઉપયોગી પુસ્તક આવી શકે. બીજા આવૃત્તિ છપાવતી વખતે અમારી સૂચના ધ્યાનમાં રાખવામાં આવશે એવી આશા છે.

દરેક સૂત્રના અર્થવિવરણમાં, અર્થનિર્ણયમાં જે પરિશ્રમ લઈ સૂત્રનું રહસ્ય સમજાવવા સરલ ભાષામાં પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે, તેનું વિવેચન કરવા કરતાં પુસ્તકને સાલત મનનપૂર્વક વાંચવા ભલામણ છે.

પુસ્તકની શરૂઆતમાં વિદ્વાન મહારાજ .પં. શ્રી ભદ્રંકરવિજયજી તથા પં. શ્રી કુરંધરવિજયજીએ લખેલ ઉપોદ્ધાત લગભગ ૬૬ પાનામાં આપવામાં આવ્યો છે. અને વિદ્વાન મુનિમહારાજોએ છે, ઉપરોક્ત વિષયમાં નિષ્ણાત છે, અને જૈન ધર્મ પ્રત્યે અત્યંત શ્રદ્ધા અને ભક્તિભાવવાળા છે. આ ઉપોદ્ધાત ફક્ત વાંચવા માટે નથી, પણ મનન અને નિદિધ્યાસન કરવા જેવો છે. જૈન ધર્મની સામાયિક અને પ્રતિક્રમણ જેવી પ્રાચીન ક્રિયાઓનું રહસ્ય

શાસ્ત્ર અનુસાર સચોટ ભાષામાં સમજાવવામાં આવેલ છે. આ ક્રિયાઓનો સતત અભ્યાસ અને પાલન કરવાથી ધાર્મિક જીવન-વ્યવહાર કેવો શુદ્ધ અને છે, અને આર્થિક વિકાસ કેટલો સહેલો થાય છે તે બતાવવામાં આવ્યું છે. હાલના દેશ અને સમયના રંગદોષથી મૂર્ખ પ્રત્યે જે અભાવ અને ઉદાસીનતા પ્રજામાં આવતા જાય છે, યુવાન વર્ગ આવી ક્રિયાઓ તરફ તિરસ્કાર બતાવે છે અને નકામો કાળક્ષેપ માની દૂર રહે છે, ક્રિયા કરનારા પણ પોપટની માફક આત્માના ઉપયોગ વિના મોઢેથી બોલી જાય છે અથવા સાંભળી જાય છે અને પોતે પ્રતિક્રમણ કયું એવો આત્મસંતોષ અનુભવે છે, તેવા બધા સમાજના માણસોએ આ ઉપોદ્ધાત વાંચી તેનું રહસ્ય સમજવાનું છે. અને આવી ક્રિયામાં રસ લેતા યદ્ય, આત્મવિકાસ અને જીવનશુદ્ધિ માટે તેનો ઉપયોગ કરવાનો છે.

પ્રતિક્રમણ અને સામાયિકના સૂત્રો, મંત્રરૂપના છે. તીર્થંકરો અને ગણધરો તથા સ્થવિરોના વચનો છે. મંત્રોના શબ્દોન્મારણથી, શબ્દો સાંભળવાથી અમુક શક્તિ આવે છે, રાગો જાય છે અને કાયા અને મનની શુદ્ધિ થાય છે. હાલના વિજ્ઞાનના પ્રયોગો સાબિત કરેલ છે કે શબ્દ-sound માં રેડિયેશન (Radiation) ઉત્પન્ન કરવાની શક્તિ છે. ગાયત્રી મંત્રના ઉન્મારણમાં આ પ્રયોગ કર્યો છે. જેમ જેમ મંત્રનું વધારે ઉન્મારણ કરવામાં આવે છે, તેમ તેમ શક્તિ વધતી જાય છે; એવું ભૌતિક પ્રયોગથી સિદ્ધ કરેલ છે, માટે સામાયિક કે પ્રતિક્રમણ સૂત્રો ફક્ત સાંભળવાથી આત્મશુદ્ધિમાં ધણો લાભ થાય છે. આવા સૂત્રોનું ઉન્મારણ શાંતિથી, કાના માત્રની બૂઝ સિવાય, સંગીત ગાવાનું હોય તેવા તાલ અને સૂરથી થવું જોઈએ જેથી તેનું ઇચ્છિત ફલ મળી શકે.

આપણા સામુદાયિક પ્રતિક્રમણ વખતે અગત્યના સૂત્રો બોલવાનો આદેશ, ઉછામણી કરી વધારે ધી બોલનારને આપવામાં આવે છે. બોલનારની ભાષાશુદ્ધિ કે મનોવૃત્તિ તરફ કાંઈ લક્ષ્ય અપાતું નથી. આ પ્રથા વિચારવા જેવી છે. આવી રીતે ગમે તે માણસ શબ્દ કે અર્થ સમજ્યા વિના અશુદ્ધ ઉપયોગ રહિત બોલે, તેથી સૂત્રોના મંત્રોન્મારણની કાંઈ અસર થતી નથી અને આત્મશુદ્ધિ માટે પ્રતિક્રમણ કરવાનો હેતુ બરબાદ જાય છે. આવા વિધિ-વિધાનના કામમાં પૈસાને પ્રાધાન્ય ન આપવું જોઈએ પણ બોલનારના જ્ઞાન અને સદ્વર્તન તરફ લક્ષ્ય આપવું જોઈએ.

છેવટે આપણા જૈન ભાષાઓને આ પુસ્તક સંભાળથી વાંચવાની અને તેનું સતત ચિંતન અને અભ્યાસ કરવાની ભલામણ કરી અમે લેખક, પ્રકાશક અને સંશોધકને અભિનંદન આપીએ છીએ.

*

*

*

કર્મયોગ. (અવલોકન)

‘કર્મયોગ’ રચયિતા શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરસૂરીશ્વરજી મહારાજ ‘પ્રકાશક’ શ્રી અખાત્મજી પ્રસારક મંડળ-મુંબઈ. આવૃત્તિ બીજી. કો. શ. ૧૨-૮-૦૦.

આ ગ્રંથનો પ્રથમ આવૃત્તિનો લેખન તથા પ્રકાશનનો સમય સં. ૧૯૭૦-૭૩ નો છે.

આ બીજી આવૃત્તિ ૨૦૦૬-૨૦૦૭ માં છપાયેલ છે, એટલે જને આવૃત્તિઓ વચ્ચે લગભગ ૩૩ થી ૩૬ વર્ષનો ગાળો છે. મૂળ વિષય ચર્યાત્મક જીવનદષ્ટિને સ્પર્શતો હોય તેના ઉપર સમય અને સંયોગોની છાપ પડેલ છે.

ત્યાર પછી સમય અને સંયોગોમાં આખા જગતમાં મહાપરિવર્તન થયું છે. જે જે મોટી લડાઈઓ જગતમાં લડાઈ છે. ત્રીજા મહાયુદ્ધની તૈયારીઓ ચાલે છે. સાયન્સે મહા-પ્રગતિ કરેલ છે. યંત્રનાદનો જમાનો ચાલે છે. આવા મહાપરિવર્તન થયેલ સમયમાં પણ આ ગ્રંથની ઉપયોગિતા ઓછી થઈ જણાતી નથી. સમયનો ફેરફાર જ્ઞાનમાં લાઈ આ ગ્રંથ વાંચવો વિચારવો જોઈએ, અને તેમાં દર્શાવેલ ઉદ્દગારો અને મંતવ્યોને વિચારવા જોઈએ. આ હકીકત તો એક સત્યનારૂપે દર્શાવવામાં આવે છે.

આ બીજી આવૃત્તિમાં પ્રકાશકોએ પૂર્વકથનમાં જે ખોલ કહ્યા છે, અને ગ્રંથમાં જે જે મહાનુભાવોએ મદદ કરી છે તેમનો ઉપકાર માનેલ છે.

ત્યાર પછી શ્રીમદ્ આચાર્ય મહારાજશ્રીએ ૧૦૮ અમર ગ્રંથો લખ્યા તેની યાદી આપેલ છે. પુસ્તક છપાવવામાં આર્થિક મદદ કરનાર શેઠ નેમચંદભાઈ શ્રોફ અને શેઠ ચીમનલાલ ડાહ્યાભાઈનો ટૂંકો પરિચય કરાવ્યો છે અને ફોટો આપ્યા છે, ત્યાર પછી જૈન ધર્મના પ્રખર અભ્યાસી અને સિદ્ધાંતોના પ્રખર ચિંતક શ્રી કૃત્યંદલાલ ઝવેરચંદના હાથથી લખાયેલ વિદ્વત્તા ભરેલો આમુખ સવિસ્તર આપવામાં આવ્યો છે. આખો આમુખ વાંચવા વિચારવા જેવો છે. પછી વિદ્વાન્ સાક્ષરવર્ગ શ્રી કૃષ્ણલાલ મોહનલાલ ઝવેરી અને સાહિત્યપ્રેમી ખજલચંદ કેશવલાલ મોદીના આ ગ્રંથને અંગે લખાયેલ ખોલ આપવામાં આવેલ છે. મહારાજશ્રીએ ૪૦ વર્ષ ઉપર જે પદ લખેલ અને જે ભવિષ્યમાં થનાર વિજ્ઞાનમાં પ્રગતિ, સમાજ અને દેશના રાજકારણ માટે જે ભવિષ્યવાણી કહેલ, તે પદ મૂકેલ છે. ત્યારબાદ શ્રી પાદરાકરે પ્રથમાવૃત્તિમાં જે નિવેદન લખેલ તે આપવામાં આવ્યું છે. અને પછી મહારાજશ્રીએ સ્વહસ્તે લખેલ પ્રસ્તાવના આપવામાં આવી છે પ્રસ્તાવનામાં કર્મયોગની ઉપયોગિતા, જૈન દર્શનમાં કર્મયોગનું સ્થાન, દેશકાળ પ્રમાણે કર્મયોગીઓની જરૂરીયાત, નિષ્ક્રિય નિર્જાત સામેનો વિરોધ વિગેરે સચોટ ભાષામાં આપેલ છે. અને પછી આખો ગ્રંથ મૂળ મનોહર અને વિવેચનથી ભર્યો છે. આ ગ્રંથની સમાલોચના માટે સમય અને વિશેષ વાંચનની જરૂર છે. યથાયોગ્ય સમયે શરીરની પ્રકૃતિ સુધરતા વિસ્તૃત સમાલોચના કરવાની અમારી ભાવના છે. હાલ તુરત તો ફક્ત ગ્રંથની જાણ રૂપેના દર્શાવવામાં આવેલ છે,

કિંમત રૂ. ૧૨-૮-૦ રાખેલ છે. પુસ્તકના કદના અને છપામણી, કાગળ, ફોટો વિગેરે જોતા કિંમત ખુબ નથી બદલે ઓછી છે. પણ આવો ગ્રંથ મધ્યમ વર્ગના અને સામાન્ય તથા ગરીબ સ્થિતિના માણસોના હાથમાં આવે તેવી છત્તા હોય તો સખી ગૃહસ્થ માણસોની વિશેષ મદદ લઈ કિંમત ઘટાડવાની જરૂર છે.

જીવરાજ આધવજી

પુસ્તકોની પહોંચ.

૧. જૈન કથાર્ણવઃ—(પ્રતાકાર) જૂદા જૂદા અંથોમાંથી ઉદ્ધૃત કરીને વિવિધ વિષયોને લખતી ૮૧ કથાઓનો આ પ્રતમાં સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે. સંગ્રાહક. પૂ. પ. શ્રી કેલાસસાગરજી મણિવર્ધ છે. તેઓશ્રીનો આ પ્રયાસ સ્તુલ્ય છે. આખ્યાનમાં ઉપયોગી અંથ છે. પ્રતાકાર એકવીસ ફારમનો આ અંથ શ્રી સાલડી જૈન સંઘ તરફથી ખપી જીવોને ભેટ તરીકે આપવામાં આવે છે.

૨. જૈન સુક્તસંદોહ—(પ્રતાકાર) સત્યાશી જૂદા જૂદા અંથોમાંથી યુટી કાઢેલ, અસ્કૃત સુભાષિત શ્લોકોનો આ પ્રતમાં સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે. જૂદા જૂદા ૧૪૮ વિષયો પર પ્રકાશ પાડવામાં આવ્યો છે. સંગ્રાહક પૂ. પ. શ્રી કેલાસસાગરજી મણિવર્ધનો આ પ્રયાસ પ્રશંસનીય છે. આખ્યાનમાં કે પ્રાસંગિક પ્રવચનો પ્રસંગે આ સુભાષિતોનો સારો ઉપયોગ થઈ શકે તેમ છે. પ્રતાકાર ચૌદ ફારમનો આ અંથ ખપી જીવોને સંગ્રાહક તરફથી ભેટ તરીકે આપવામાં આવે છે.

૩. જૈન સિદ્ધાન્ત પાઠમાલા—(પ્રતાકાર) શ્રી દશરેકાલિક તથા ઉત્તરાખ્યન સૂત્ર અસ્કૃત છાયા સહિત આપવામાં આવ્યા છે. છાયા શતાવધાની મુનિશ્રી સૌભાગ્યચંદ્રજીએ કરેલ છે. અધ્યયનાર્થે આ પુસ્તક ઉપયોગી છે. મુનિરાજશ્રી નાનચંદ્રજી સ્વામી તરફથી જ્ઞાને ભેટ મળેલ છે.

૪. સપ્તમઙ્ગીપ્રભાવરનામસપ્તમઙ્ગી-ઉપનિષદ્—(પ્રતાકાર) સ્વ. આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજીએ રચેલ આ સપ્તમઙ્ગીનો અંથ તેમના વિદ્વાન શિષ્ય આચાર્ય શ્રી વિજયદર્શનસૂરીજીએ સંશોધનપૂર્વક બહાર પાડ્યો છે. સાત નય અને સપ્તમઙ્ગીના સ્વરૂપને સમજવા માટે આ પ્રત ધણી ઉપયોગી છે. સંશોધક આચાર્ય મહારાજશ્રીનો આવા વિષયનો અભ્યાસ તલસ્પર્શી છે અને તેથી આવા કઠિન અંથનું સંપાદન કરી શકે છે. તેઓશ્રીનો આ પ્રયાસ સારો છે. જોયા લેઝર પેપર છપાયેલ તેર ફારમની આ પ્રતની કિંમત રૂ. ચાર. પ્રાપ્તિસ્થાન શ્રી જૈન અંથ પ્રકાશક સભા-અમદાવાદ.

૫. પરમહંસ સંબોધ ચરિત્રમ્—(પ્રતાકાર) આ અંથ વાંચવામાં રસિક તેમજ બોધપ્રદ છે. સંપાદક તથા સંશોધક—આ. તીર્થ. શ્રી અચૂતલાલ મોહનલાલ સંઘવી. તેઓશ્રીએ આ અંથને શુદ્ધ કરવામાં સારી કાળજી રાખી છે. મૂળ કર્તા નયરંગ મણિ છે. આધ્યાત્મિક અંથ છે. જેવી રીતે શ્રી ઉપમિતિભવપ્રપંચા કથા છે તેવી જ રીતે આત્મિક આલેખન કરતી આ સંક્ષિપ્ત કથા છે. એકંદરે વાંચવા તથા અભ્યાસ કરવા યોગ્ય આ પ્રત છે. મૂલ્ય રૂ. બે. પ્રાપ્તિસ્થાન જૈન સરતું સાહિત્ય અંથમાળા, હડીભાઇની વાડીના દરવાજા ઉપર—અમદાવાદ.

૬. આવક—આલોચણા—સંશોધક પૂ. આચાર્યશ્રી ગુલાબચંદ્રજી મહારાજ, સંપાદક આનંદમૂર્તિશ્રી રૂપચંદ્રજી મહારાજ. શ્રી ગુલાબ-વીર અંથમાળાનું આ અઠ્ઠાવીસમું રત્ન છે. આવકના બાર પ્રતો ઉપરાંત પાંચે આચાર્યમાં લાગતાં દોષોનું બારીકાઈથી પૃથકરણ કર-

વામાં આવ્યું છે. “ પાક્ષિક અતિચાર ” જેવું જ આ આલેખન છે. આ ઉપરાંત શ્રાવકો-પયોગી મિત્રામિ દુષ્ટકંડ, પદ્માવતી આરાધના વિગેરેનો સંગ્રહ સારો છે. ગ્રંથમાં દીર્ઘ-આરિત્તપર્યાયી શ્રી ગુણાચલદ્રજી સ્વામીનું સંક્ષિપ્ત જીવનચરિત્ર આપવામાં આવ્યું છે. ગ્રેસ્ક-મુનિશ્રી કેવલચંદ્રજીસ્વામીનો આ પ્રયાસ પ્રશંસનીય છે. ખપી જીવેને શેઠ કાંતિલાલ વૃજલાલ, હાલીયાપૂરા-લીંચડી એ શિરનામે અઢી આનાનું પોસ્ટેજ મોકલવાથી ભેટ મળી શકશે.

૭. શ્રી સીમંધર-શોભાતરંગ—શ્રી ધર્મ મહોદય જૈન ગ્રંથમાળાનું આ ત્રીજું પુસ્તક છે. સંપાદક-મુનિરાજશ્રી અભયસાગરજી મહારાજ, પ્રાચીન વ્રત ઉપરથી આ રાસનું સુંદર શૈલીથી કથા-આકારે નિરૂપણ કરવામાં આવ્યું છે. સંપાદક મુનિશ્રીએ કડવા મતિ શ્રાવક તેજપાળે કરેલા આ રાસનું આધુનિક પદ્ધતિએ સંપાદન કરી, રાસ સાહિત્યમાં સારો ઉમેરો કર્યો છે. સંપાદકીય વક્તવ્યમાં આ રાસને અંગે સારો પ્રકાશ પાડવામાં આવ્યો છે, જાણીતા વિદ્વાન શ્રી હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયાએ આ ગ્રંથમાં પોતાની સંશોધનપૂર્ણ ભાષામાં પરિચય આલેખ્યો છે. આ ગ્રંથમાં કામગજેન્દ્રની ચિત્તાકર્ષક વાર્તા વિષયવિકારની વિષમતા સારી રીતે દર્શાવે છે. આ ગ્રંથને અભ્યાસ યોગ્ય બનાવવા માટે સંપાદક મહારાજે પ્રાંતે દશ પરિશિષ્ટો આપ્યા છે. એકંદરે સંપાદકશ્રીનો પ્રયાસ સ્તુત્ય છે, કાઉન સોળપેજ ૪૨૦ પૃષ્ઠના આ સચિત્ર ગ્રંથની કિંમત રૂપિયા ૫૦ એ અમારે ત્યાંથી વેચાણ મળી શકશે.

૮. જૈન બાલગ્રંથાવલિ—(શ્રેણી ત્રીજી) બાળકોપયોગી એ શ્રેણીની માફક આ ત્રીજી શ્રેણી પણ લોકપ્રિય નીવડી છે. સોળ નાની-નાની ટેકટોની આ શ્રેણીનું મૂલ્ય રૂપિયા ત્રણ. પ્રકાશક શ્રી ગુર્જર-ગ્રંથ-રત્ન કાર્યાલય-અમદાવાદ. પાઠશાળા તેમજ બાળકોપયોગી લાઇબ્રેરી માટે આ શ્રેણી ઉચિત્તોગી છે, વસાવવા લાયક છે. અમારે ત્યાંથી વેચાણ મળી શકશે.

૯ પૂર્વ ભારતની જૈન તીર્થભૂમિઓ—(સચિત્ર) ખેતાલીશ જેટલા સ્થળોનો આ પુસ્તકમાં સારી રીતે પરિચય આપવામાં આવ્યો છે. યાત્રાથે નીકળનારને આ પુસ્તક સારું અંગવાળું અર્પે તેમ છે. લેખક (સ્વ.) શાંતમૂર્તિ શ્રી જયંતવિજયજી મહારાજની કરેલ કલમથી આલેખાયેલ આ ગ્રંથ કલ્યાણકભૂમિઓનું મહત્ત્વ અને દિગ્દર્શન સારી રીતે દર્શાવે છે. પ્રકાશક-શ્રી યશોવિજય જૈન ગ્રંથમાળા, હેરીસરોડ, ભાવનગર. મૂલ્ય રૂપિયા ૫૦

૧૦. શ્રી સંબોધકપ્રકરણનો ગુજરાતી અનુવાદ—અનુવાદક પૂ. આ. શ્રી વિજયોદયસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીના શિષ્ય પં. શ્રી મેરુવિજયજી ગણિ દ્રવ્યસહાયક શ્રી લુણસાવાડા મોટી પોળ-અમદાવાદ તરફથી ખપી જીવેને ભેટ તરીકે આપવામાં આવે છે. સૂરિપુંગવ શ્રી હરિભદ્રસૂરિજી મહારાજકૃત આ ગ્રંથનો અનુવાદ, વિદ્વાન પંન્યાસશ્રીએ સારી રીતે સમજી શકાય તેવી શૈલીમાં કર્યો છે. આ ગ્રંથ ધણીખરા વિષયોમાં પ્રમાણ્યજૂત મનાય છે, આવા ઉપયોગી ગ્રંથના અનુવદના પ્રયાસ માટે પં. શ્રી મહારાજશ્રીને ધન્યવાદ ઘટે છે. ટાંકા-ટિપ્પણીથી ગ્રંથના હાર્દને સમજાવવા પ્રયાસ સારો કર્યો છે.

૧૧. આધ્યાત્મિક પ્રબંધાવલિ—સંપાદક-મુનિશ્રી નાનચંદ્રજી. ત્રણ ખંડમાં વહેંચાયેલ આ પુસ્તકમાં આમાને લગતા વિવિધ વિષયોનું સારું સ્પષ્ટીકરણ કરવામાં આવ્યું છે. બીજા ખંડમાં કર્મ તથા આસ્ત્ર સંબંધી મીમાંસા કરવામાં આવી છે અને ત્રીજા ખંડમાં પચ સંવાદો આપવામાં આવ્યા છે. એકંદરે સંપાદકશ્રીનો પ્રયાસ સારો છે.

Reg. No. B. 156

૧૨. આધ્યાત્મિક ભજન પદ પુષ્પમાળા—સંપ્રદાય-મુનિશ્રી નાનચંદ્રજી. જૈન જૈનેતર આધ્યાત્મિક કૃતિ રચનારા પચીસેક જેટલી પ્રસિદ્ધ વ્યક્તિઓની કૃતિઓનો આમાં સંપ્રદાય કરવામાં આવ્યો છે. આઠસો તે પંચાવન જેટલા વિવિધ પદોમાં વૈરાગ્ય અને અધ્યાત્મને પ્રગટાવે તેવો પદ્ય-સંપ્રદાય છે. હસો પૃષ્ઠ અને પાકા આઈર્ગંગના આ ગ્રંથનું મૂલ્ય માત્ર રૂ. દોઢ. પ્રાપ્તિસ્થાન—અજરમર જૈન વિદ્યાશાળા-લીંબડી

૧૩ શ્રી નવસ્મરણ—(સચિત્ર) મૂળ સ્તોત્ર, ગુજર પદાનુવાદ અને ભાવાર્થ સાથે આ ઉપયોગી પુસ્તકનું પ્રકાશન-આનંદ પ્રકાશન મંદિર, ભાવનગર તરફથી કરવામાં આવેલ છે. નવસ્મરણનો ભાવ સમજવા માટે આ પુસ્તક ઉપયોગી છે. અમોને ચિ. મનહરલાલના સ્મરણાર્થે ભાવસાર હરિચંદ્ર ત્રિભોવનદાસ-ભાવનગરવાળા તરફથી ભેટ મળેલ છે. ખસો પાનાના આ પુસ્તકની કિંમત રૂપિયા. બે.

૧૪ શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર—સાનુવાદ-શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સૂત્રના છત્રીશ અધ્યયનોનું સરલ ગુજરાતીમાં અવતરણ કરનાર મુનિશ્રી સૌભાગ્યચંદ્રજીનો આ પ્રયાસ સારો છે. શ્રી મહાવીર સાહિત્ય પ્રકાશન મંદિર-સાપરમતી(ગુજરાત)ના પ્રથમ પુષ્પ તરીકે આ પ્રગટ થયેલ છે. ખપી જીવોને નજીવી કિંમતે મળે છે. સભાને મુનિશ્રી નાનચંદ્રજી તરફથી ભેટ મળેલ છે.

૧૫ ધર્મ ઔર સમાજ—લેખક પં. શ્રી સુખલાલજી સંઘવી હિંદી ભાષામાં એવીશ જેટલા વિવિધ વિષયો પર માહિતીપૂર્ણ અને ઊંડી ગવેષણાપૂર્વકની રજુઆત કરવામાં આવી છે. સંપાદક પં. દલસુખ માલતણીયા. હેમચંદ્ર મોદી-પુષ્પમાલાનું આ છઠું પુષ્પ છે. મૂલ્ય રૂપિયા દોઢ. પ્રાપ્તિસ્થાન.—હિંદી ગ્રંથ રજૂાકર કાર્યાલય, મુંબઈ. ૪.

૧૬ શ્રી સત્તમઙ્ગીમીમાંસા તથા શ્રી નિરૂપમીમાંસાપ્રકરણ—કર્તા પ્રાચીન અને નવ્ય ન્યાયના નિષ્ણાત પં. શ્રી શિવાનંદવિજયજી મહારાજ. કર્તા મુનિશ્રીનો પ્રયાસ સારો છે, તેઓ સમભંગી, નય અને સ્વાદ્વાદના સારા અભ્યાસી છે. વિસ્તૃત અનુક્રમણિકા આપી ગ્રંથની ઉપયોગિતામાં વધારો કર્યો છે, પ્રકાશક-શ્રી જૈન ગ્રંથ પ્રકાશક સભા-અમદાવાદ. મૂલ્ય રૂપિયા અઢી.

૧૭ દયાનન્દકુમતતિમિરતરણિ—લેખક પૂ. આ.શ્રી વિજયલલિતસૂરિજી મહારાજ. શ્રી લલિતસૂરિજી જૈન ગ્રંથમાલાના આ ઓગણત્રીશમા પુષ્પમાં, સત્પાથ પ્રકાશના આરમ્ભ ઉદ્ઘાટનમાં જૈન ધર્મના ખંડન અંગે દયાનંદ સરસ્વતીએ જે પ્રયાસ કર્યો છે તેનો આ પુસ્તકમાં યુક્તિપૂર્ણ સચોટ રહીયો આપવામાં આવ્યો છે. ૧૨૦ પાનાના આ પુસ્તકની કિંમત આઠ આના. પ્રાપ્તિસ્થાન શ્રી લલિતસૂરિશ્વર જૈન ગ્રંથમાળા-છાણી.

૧૮ સ્તવનાવલિ-ચોવીશી—સાહિત્યરસિક મુનિરાજશ્રી વિનયવિજયજી મહારાજની કૃતિનો સંપ્રદાય છે. મહારાજશ્રીનો પ્રયાસ સારો છે. ખપી જીવોને ભેટ તરીકે આપે છે. પ્રાપ્તિ-સ્થાન-મહેશ્વરલાલ મણિલાલ ભોજક-વડનગર.

૧૯ શ્રી મુંબઈ અને માંગરોળ જૈન સભા હીરક મહોત્સવાંક—સંસ્થાના આ લઘુ જતા માહિતીપૂર્ણ રિપોર્ટને છાપકામની દૃષ્ટિએ ધણોજ આકર્ષક બનાવવામાં આવ્યો છે. સંસ્થાએ કમશઃ કેવી રીતે પ્રગતિ કરી અને તેમાં ફાણે ફાણે ઉત્કર્ષનો ફાળો આપ્યો છે તેની વિગત સાથે ફાટાઓ આપી આ રિપોર્ટને સુંદર બનાવ્યો છે. મંત્રીઓનો ઉત્સાહ અભિનંદનીય અને સ્તુત્ય છે. અમો સભાનો ઉત્કર્ષ ઇચ્છીએ છીએ.

મુદ્રક: શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ-શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, દાણાપીઠ-ભાવનગર.